75STE JAARGANG No. 9856 WOENSDAG 2 JULI 1958

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Kantoor: Conscientiestoeg 27—29 Telefoon: Redactie: 23858. Advertenties: 23350 Abonnementen en Bezorging: 24399 Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao

Aankomst van de nieuwe SANTA ROSA overweldigend

CURACAO toont zich een goede gastheer

Hedenmorgen ongeveer half negen voer de nieuwe Santa Rosa, begeleid door verscheidene gepavoiseerde schepen tussen hotel Curaçao en Brionplein de Annabaai binnen. De zon liet even verstek gaan maar alles werd vergoed door het warm enthousiasme, waarmee tallozen langs beide oevers hun welkom uitjuichten.

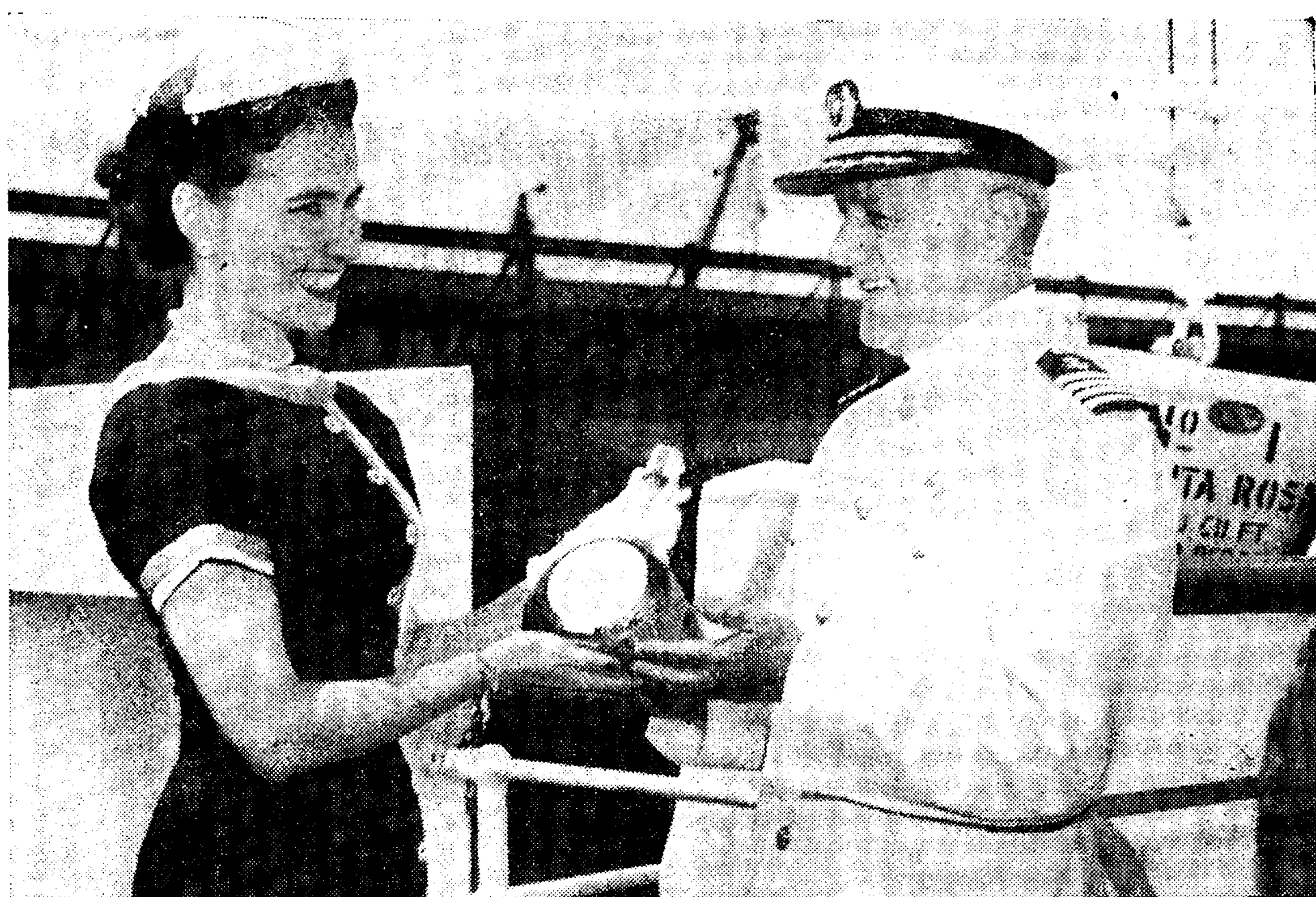
Aan de Punda-zijde stond een harmonie opgesteld. Op een gegeven ogenblik werd echter alle muziek overstemd door het overweldigend geluid van sirenes en stoomfluiten. Bij het hotel Curaçao knalden de donderbussen. De vlaggen op de brug en de spandoeken gaven aan alles een feestelijk aanzien. Op het Brionplein stonden de mensen en een grote schare juichende kinderen in een gesloten rij langs het water.

Aan boord bevonden zich de heer en mevr. Lewis A. Laphaus, president-directeur van de Grace Line, de onderdirecteuren, Godfrey Mc-Donald en Gilbert Coyle, vice-presidenten en de heer Fred Sands, public relations officer. De commandant van het schip is de heer Frank Siwik. Vier venezolaanse journalisten maakten de reis tot Curaçao mee.

Mr Lewis Lapham, president-direkteur van de Grace Line, en echtgenote.

Vanaf La Guaira bevonden zich aan boord vertegenwoordigers van de Antilliaanse pers. Naar wij vernemen was men aan boord zeer enthousiast en vol lof over de verwelkoming.

Vlak voor het vertrek uit New York van de nieuwe „Santa Rosa" van de Grace Line, voor de eerste reis naar Curaçao en andere Caraibische havens op 26 juni, overhandigt mej. Ien je van Hoboken namens het Netherlands West Indies Tourist Bureau een fles echte Curaçao likeur aan kapitein F. S. Siwik.

Verkiezingen op 1 september?

Willemstad. — Op een gisteravond te Boca San Michiel gehouden politieke vergadering van de Democratische Partij zou — naar wij vernamen — premier Jonckheer in een toespraak hebben meegedeeld, dat de verkiezingen voor de Antilliaanse Staten op 1 september a.s. gehouden zullen worden.

De heer Braam, hoofd van de Regerings Voorlichtingsdienst, tot wie wij ons wendden om nadere inlichtingen, kon geen bevestiging geven van hetgeen de minister-president omtrent de datum van de verkiezingen vermeldde. Wel deelde de heer Braam ons mede, dat bij de regering het voornemen bestaat de verkiezingen op 1 september a.s. te doen plaatsvinden. Een definitieve beslissing hieromtrent zal spoedig volgen, aldus de heer Braam.

Zijn wij goed ingelicht over de verklaring van de heer Jonckheer met betrekking tot de verkiezingsdatum, dan moet het wel enigszins vreemd aan, dat de R.V.D. deze verklaring niet kon bevestigen.

Politieke partijen in Suriname denken niet aan Statuutwijziging

Paramaribo. — De Surinaamse kabinetsformateur, de heer Pengel, heeft gisteravond op een persconferentie naar aanleiding van een vraag van de correspondent van het ANP meegedeeld, dat bij het overleg tussen de fracties der samenwerkende partijen het punt van wijziging van het statuut geen punt van bespreking is geweest. Hij verwachtte ook niet ,dat dit een punt regeringsprogramma zal uitmaken, althans geen primair punt. Voor zover hem bekend, werd ook bij de andere partijen niet gedacht aan wijziging van het statuut, althans werd dit onderwerp niet aangesneden.

Protest tegen Kernproeven in Stille Oceaan

New York. — De Sowjet-Unie heeft dinsdag in de beheerschapsraad van de V.N. een resolutie ingediend waarin aangedrongen wordt op beëindiging van de Amerikaanse proeven met kernwapens in het eilandengebied in de Stille Oceaan, dat onder mandaat van de Verenigde Staten staat. Dit gebied, waarin ongeveer 2.000 eilanden liggen, wordt door de Ver. Staten beheerd krachtens een overeenkomst met de Ver. Naties.

India heeft een afzonderlijke resolutie ingediend waarin de bestuursautoriteiten van beheersgebieden worden verzocht geen proeven met kernwapens in of in de nabijheid van enig mandaatgebied uit te voeren. De V.S. worden niet met name genoemd. Volgens de resolutie is de bevolking van de eilanden en ook die van vele andere landen blootgesteld aan een ernstig gevaar als gevolg van de proeven.

In de resolutie wordt ook gepleit voor schadevergoeding aan de bevolking van de eilanden voor geleden materiële schade. De V.S. worden ervan beschuldigd in strijd met de beginselen van het internationale beheerschapsrecht de eilanden te blijven gebruiken voor kernproeven.

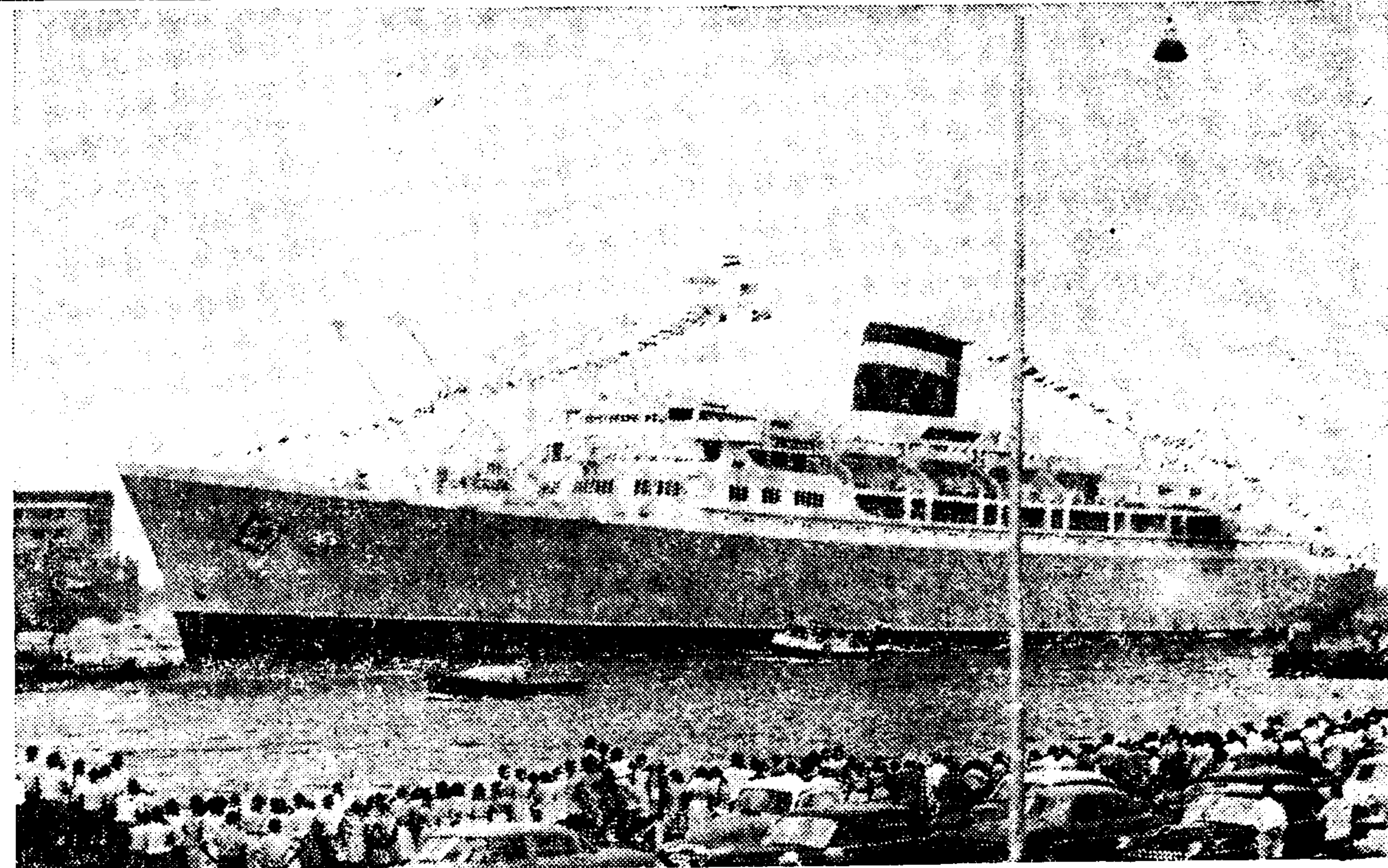
De Russische afgevaardigde Lobanof, die de resolutie indiende, verklaarde, dat de Ver. Staten stelselatig en in koelen bloede een nieuwe reeks proeven in het gebied uitvoeren. De Amerikaanse afgevaardigde Mason Sears noemde de Russische verklaring overdreven.

Wild West - taferelen in W. Duitsland

Bonn. — Er zijn dezer dagen uit een gestolen auto, die met grote snelheid door stadjes en dorpen in de omgeving van Bonn reed, schoten gelost op voorbijgangers, van wie er twee dodelijk werden getroffen.

De politie deelde mee, dat een van de slachtoffers te Arzdorf werd gedood en de ander te Odendorf.

De inzittenden van de auto, waarschijnlijk twee mannen en een vrouw zijn voortvluchtig. De auto, die zij op hun wilde rit hebben gebruikt, is met een lege benzinetank in het stadsgebied van Bonn teruggevonden.

De trots van de Grace Line in de monding van de St. Annabaai.

FOSTER DULLES denkt nog niet aan Amerikaanse interventie in de LIBANON

Waarschijnlijk geen uitzending van manschappen te verwachten

[illegible] heeft op zijn wekelijkse persconferentie [illegible] dat de toekomstige houding van de Amerikaanse regering wat betreft de bescherming van de onafhankelijkheid van Libanon bepaald zal worden in het licht van het welslagen of het falen van het optreden van de Verenigde Naties.

Na al zijn mening te hebben te kennen gegeven, dat het Libanese volk zelf zijn eigen problemen zal kunnen regelen, merkte de minister op, dat de waarnemers der Verenigde Naties, die zich momenteel in Libanon bevinden, niets anders kunnen doen dan observeren en verslag uitbrengen.

Hij verklaarde, dat het ongetwijfeld moeilijk zal zijn een politiemacht op de been te brengen, dat sterk genoeg is om de Syrisch-Libanese grens te controleren, en hij herinnerde eraan, dat de Libanese regering tot nu toe geen verzoek in deze zin heeft gedaan.

Ainab. — Regeringstroepen hebben dinsdag rebellende Druzen teruggedreven en daardoor de directe bedreiging van de internationale luchthaven van Beiroet afgewend. De frontlijn van de Zuidelijke rebellengroep is over een afstand van 5 kilometer opgerold. De Druzen onder bevel van Kemal Jumblatt zijn nu hun overheersende positie kwijt, van waar uit zij maandag neerkeken op de startbanen van het vliegveld. 120 kilometer van de 300 km lange Syrisch-Libanese grens ontsnappen geheel aan de controle van de V.N.-Waarnemers, zo blijkt uit het eerste rapport van Hammarskjoeld. Dit betreft vooral gebieden in het Noorden en Noord-Oosten langs de grens.

New York. — Een Amerikaanse onderneming heeft, naar de onderminister voor het leger heeft medegedeeld, een soort vezelplaat uitgevonden, die een vrij goede bescherming zou bieden tegen radioaktieve straling.

Den Haag. — In goed ingelichte kringen in Den Haag wordt aangenomen, dat de waarnemersactie in Libanon, waartoe de veiligheidsraad in zijn resolutie van 11 juni besloot, tot offcieren zal blijven beperkt. Een verzoek om uitzending van manschappen ter assistentie van de officieren -waarnemers, waarvan kortgeleden sprake is geweest, zal onder de gegeven omstandigheden niet meer te verwachten zijn.

New Delhi. — Met ingang van oktober as. zal in verscheidene gebieden van India — hoofdzakelijk de steden — officieel het tientallige stelsel voor gewichten worden ingevoerd.

Geslaagden van Radulphus College ontvingen hun diploma's

Woorden van dank en aansporing

Willemstad. — Gisteravond kwamen de geslaagden van het Radulphuscollege met hun ouders en leraren bij elkaar in de aula van de H.B.S. om hun diploma in ontvangst te nemen. De avond werd geopend met een piano-solo van de tweede-klas-leerling Tseng, waarna de direkteur, frater Gualbert, een afscheidswoord sprak tot de geslaagden en zich ook richtte tot de genodigden, w.o. Z.H.E. Mons Holterman, de Z.E. pater Van Weerelt en andere leden van de geestelijkheid.

Frater Gualbert zeide in zijn afscheidswoord tot de geslaagden o.m.: „Het was goed werken met jullie, de sfeer is goed op onze school." Verder spoorde frater Gualbert de geslaagden aan om zich ook aan te sluiten bij de vereniging van afgestudeerden van het Radulphuscollege, „Oriento".

Na de woorden van frater Gualbert sprak de heer G. Jansen namens de leraren een woord tot de scheidenden en zeide o.a. hoe ze vijf jaar geleden, sommigen jammer genoeg vroeger, binnenstapten en hun intrede deden op de Middelbare School. „Nu zijn jullie er door en niet alleen jullie hebben wat geleerd, doch ook wij hebben wat van jullie geleerd. We weten nu een beetje beter hoe we de nieuwe leerlingen moeten aanpakken. We hebben van jullie geleerd hoe de toekomstige kandidaten op te voeden en danken jullie hiervoor."

Hierna verzocht frater Gualbert Mgr Holterman de diploma's uit te reiken aan welk verzoek Monseigneur gaarne voldeed. Tijdens het uitreiken der diploma's kreeg Silvio Jonis uit handen van de heer Romijn, namens de Franse ambassade in Nederland, een Frans boek, daar hij van alle kandidaten het beste cijfer voor Frans had behaald.

Na de diploma-uitreiking sprak Mgr Holterman nog een woordje tot de geslaagden en bedankte op de eerste plaats frater Gualbert voor de uitnodiging. Monseigneur zeide o.a. tot de jongens: „Jongens, houdt voor ogen, dat je nog niets weet, dan komen jullie het verst. Hiermede wil ik niet zeggen, dat het Radulphuscollege jullie niet genoeg heeft geleerd, integendeel. Ik krijg een hoge dunk van deze school, als ik elk jaar weer het hoge percentage van de geslaagden zie."

„Ik heb vertrouwen in jullie", aldus de bisschop, „houdt geregeld kontakt met je school, zowel degenen, die naar Nederland vertrekken, als degenen, die hier blijven."

Hierna bracht Mgr Holterman een toast uit op de geslaagden en feliciteerde hen nogmaals, waarna dr Hermans als ouder van een der leerlingen sprak, terwijl de Z.E. pater Van Moorsel de avond sloot met een kort woord, waarin hij de geslaagden aanspoorde om wat ze nu van hem op school geleerd hebben, in hun leven in praktijk te brengen.

Tijdens de diploma-uitreiking op het Radulphuscollege. De aanwezigen brengen een toast uit op de geslaagden.

Atoom-conferentie te Genève

POLITIEK kan de opzet veranderen

Washington - De Amerikaanse minister van Buitenlandse Zaken heeft op een persconferentie verklaard, dat de beraadslagingen, die vandaag te Geneve tussen Oost en West zijn begonnen, van technische aard zijn en dat de houding van de verenigde Staten geheel moet worden herzien, indien de sovjets de opzet ervan willen veranderen door de Politiek in te schakelen. Niettemin brengt de aanwezigheid van hoge politieke functionarissen in de boezem van de oostelijke delegatie het risico mee, dat aan de beraadslagingen een dergelijke tendens wordt toegekend, waardoor de vraag aan de orde zou komen, of het zin heeft het overleg voort te zetten.

In het licht van de beraadslagingen te Geneve, aldus Dulles, zal de Amerikaanse regering zich beraden over de vraag, of het haar mogelijk is haar eigen houding te wijzigen en of een hoge „politieke" functionaris aan haar wetenschappelijke delegatie moet worden toegevoegd.

Uit Geneve wordt gemeldt dat de atoomdeskundigen, na zich dinsdag met de verschillende soorten van proefexplosies van kernwapens te hebben beziggehouden, hun aandacht ook zullen wijden aan de instrumenten, waarmee men de ontploffingen kan registreren.

Diplomatieke waarnemers zijn van oordeel dat de conferentie goed is begonnen, aangezien de Sowjet-delegatie openlijk het Westelijke standpunt heeft gehuldigd dat het doel van de bijeenkomt van technische en niet van politieke aard is.

De deskundigen uit de V.S., Engeland, Frankrijk, Canada, de Sowjet-Unie, Polen, Roemenie en Tsjecho-Slowakije onderzoeken de mogelijkheid van een systeem om kernproeven te ontdekken.

De Russische geleerde en nobelprijswinnaar Nikolai Semjonof is dinsdag in Geneve aangekomen ter bijwoning van de conferentie.

In Londen is men van mening dat de technische besprekingen tussen Westerse en Oosterse deskundigen over het toezicht op een opschorting van kernproeven het karakter zouden kunnen aannemen van een diplomatiek overleg tussen Oost en West.

Men vernam aldaar, dat een hooggeplaatste Engelse diplomaat, Douglas O'Neill, zich naar Geneve begeven heeft waar hij als „raadsman" deel zal uitmaken van de Engelse delegatie. O'Neill, die onderstaatssecretaris is belast met zaken betreffende de Verenigde Naties en de ontwapening aan het ministerie van Buitenlandse Zaken, heeft MacMillan en Selwyn Lloyd naar Parijs vergezeld voor hun ontmoeting met generaal De Gaulle.

Hoewel men op het foreign office wijst op de „consultatieve" rol van O'Neill, laat men niet na op te merken, dat in de Russische delegatie ook een diplomaat zitting heeft, die een Analoge functie als O'Neill bekleedt, te weten Simion Tsarapkin.

17 Cubaanse opstandelingen bij gevechten gedood

Havana. — De Cubaanse legerleiding heeft meegedeeld, dat 17 opstandelingen zijn gedood bij een treffen in de Sierra Escambray in de provincie Las Villas, waar sinds geruime tijd een bende rebellen bedrijvig was.

Het schijnt, dat zich onder de gesneuvelden de leider van de rebellen in Escambray, Victor Bordon Machado, bevindt.

Gistermorgen nam mr F. R. Povel, president van het Hof van Justitie, afscheid. Hierboven een opname tijdens de plechtige zitting: de heer Povel te midden van zijn medewerkers. Links de procureurgeneraal mr W. R. Boom.

Mr. POVEL nam afscheid van de Rechterlijke Macht

Twaalfjarige ambtsperiode van bekwaam en objectief jurist geëindigd

Willemstad. — Gistermorgen om elf uur vond op het Stadhuis een speciale zitting van het Hof plaats, waarbij afscheid werd genomen van de heer mr F. R. Povel, president van het Hof van Justitie. Aanwezig waren leden van de Rechterlijke Macht, leden van de balie, afgevaardigden van de gewapende macht, de heer P. G. Hooghoudt van het kabinet van de gouverneur, de heer M. V. Pallister, Amerikaans consul-generaal; pater Van der Vaart, alsmede het personeel van het Hof, de Griffie en het Parket.

Het was mr B. Immerzeel, die als oudste aanwezige lid van het Hof van Justitie, het woord voerde en zich als volgt tot de scheidende Hofpresident richtte:

„Het zijn woorden van afscheid, waarmede ik het woord tot u, mijnheer de president, richt, immers u bent voornemens over enkele dagen met uw gezin voorgoed de Nederlandse Antillen te verlaten. Meer dan ik thans onder woorden vermag te brengen, spijt ons dit.

U heeft met uw scherp juridisch verstand enorm veel bijgedragen tot de uitbouw van de rechtspraak in de Nederlandse Antillen, sinds u in 1946 werd benoemd tot Lid van ons Hof van Justitie waarop in 1956 uw benoeming volgde, als bekroning van uw werkzaamheden als lid van ons Hof, tot president van ons college.

Steeds bent u ons, leden van het Hof van Justitie, een zeer grote steun, ja, ik kan rustig zeggen, tot voorbeeld geweest.

Uw heengaan betekent een verlies, en niet alleen voor de RECHTSBEDELING in de Nederlandse Antillen. Want gedurende uw verblijf alhier heeft u uw juridische kennis en gaven niet alleen ten dienste gesteld van onze rechtspraak.

Als voorzitter, of lid, van diverse commissies, met name tot voorbereiding van wetswijzigingen en -herzieningen, heeft u een aktiviteit vertoond, die stellig bewonderenswaardig genoemd moet worden.

Voornamelijk hieraan is het te danken, dat vele, algemeen noodzakelijk geachte wetwijzigingen in de Nederlandse Antillen tot stand zijn kunnen komen, waardoor de betreffende wetten aangepast zijn aan de huidige, meer moderne omstandigheden en opvattingen.

De Nederlandse Antillen zullen u mijnheer de president, daarvoor bijzonder erkentelijk moeten zijn.

En thans, mijnheer de president nadert het ogenblik, dat uw taak en werkzaamheden voorgoed op de schouders van een ander zullen rusten en u uw welverdiend verlof zult gaan genieten.

Wij weten, dat u het ambt van raadsheer in een gerechtshof in Nederland ambieert en deze afscheidswoorden van ons college aan u, mijnheer de president, wil ik dan ook besluiten met ons aller hoop uit te spreken, dat spoedig uw benoeming tot raadsheer moge afkomen en wij wensen u en uw gezin van harte toe — in afwachting hiervan — een prachtige en in alle opzichten geslaagde verloftijd."

Als vertegenwoordiger van de balie richtte advokaat M. C. Rojer zich hierna tot mr Povel en bracht in enkele welgekozen woorden dank aan de vertrekkende president van het Hof voor het bekwame werk, dat hij op de Nederlandse Antillen had verricht. De heer Rojer eindigde met te zeggen, dat hij hoopte, dat het de heer Povel en gezin in alle opzichten goed zal gaan.

Mr Povel voerde vervolgens het woord. Spreker verklaarde, dat hij zijn toespraak in de eerste plaats wilde wijden aan zijn collegae-leden van het Hof, waarvan hij met de meesten jarenlang in prettige verstandhouding heeft samengewerkt. De heer Povel zeide, dat het uitspreken van wensen het prerogatief van de scheidende is en sprak de hoop uit, dat spoedig de salaris-verhoging van de leden van de Rechterlijke Macht tot stand zal komen. Verder hoopte spreker, dat de zittingszaal van het Hof à la de zaal van de Staten der Nederlandse Antillen zal worden voorzien van een geluidsversterkingsinstallatie. Verder brak de heer Povel een lans voor het instellen van een „centrale commissie van wetgeving terzake de herziening en opstelling van wettelijke regelingen, welke commissie een overkoepelende en uniformerende rol zou moeten vervullen. Als laatste desideratum bepleitte spreker het persoonlijk kontakt met leden van de Nederlandse Rechterlijke Macht.

De heer Povel eindigde zijn toespraak als volgt:

„Iemand zeide mij kort geleden: ,Gij zult de Nederlandse Antillen nooit vergeten!"

Welnu, geachte aanwezigen, wanneer ik thans, bijna op de valreep, bij mijzelf te rade ga en mij realiseer wat de afgelopen twaalf jaren voor mij hebben betekend, dan kan ik u verzekeren, dat die woorden juist zijn. Te vele, God zij dank, veelal mooie en goede herinneringen van dit gezegende deel van het Koninkrijk draag ik mede, dan dat het mij ooit uit de gedachten zou kunnen gaan."

Na dit officiële afscheid bestond er nog gelegenheid om in de bibliotheek persoonlijk afscheid te nemen van de heer Povel en echtgenote, die over enkele dagen naar Nederland zullen vertrekken.

Geslaagd

Willemstad. — Gisteren werd telegrafisch alhier bericht ontvangen uit Nederland dat Rita van Geffen met goed gevolg het eindexamen heeft afgelegd van de Rooms-Katholieke MMS (Mariënbos, Nijmegen).

Uit Nederland is eveneens telegrafisch bericht ontvangen, dat Hilton Hewitt aan de Gemeente Universiteit te Amsterdam geslaagd is voor het candidaatsexamen in de medicijnen.

Onze gelukwensen.

Emancipatie - viering in club J.P.F.

Willemstad. — Onder buitengewoon grote belangstelling vond gisteravond in de JPF-club de emancipatieviering plaats. De culturele vereniging Wie Eegie Sanie, het mannenkoor Harmonie en Spes Patriae verleenden aan deze avond hun medewerking. De verschillende voordrachten en toespraken werden allen uitgesproken in het Surinaams en op zeer voortreffelijke wijze uitgebeeld. De avond werd geopend door de hr. de Wit die als ceremoniemeester fungeerde. Hij heette allen welkom en zette het doel van de avond uiteen. Hij betuigde tevens zijn dank voor de overweldigende opkomst.

De voordrachten hadden allen betrekking op het onrechtvaardige, dat de slaven enkele tientallen jaren geleden werd aangedaan.

De liederen gezongen door het mannenkoor Harmonie waren zorgvuldig door leider H. Burnet uitgekozen en pasten in het kader van deze avond. De opgevoerde stukken van voorzitter P. Nieuwendam van Wie Eegie Sanie en die van Thorniel van Spes waren af, terwijl de voordrachten van Kamperveen, mevr. Acoord, Cardeslen ook zeer in de smaak vielen. De programma's waren zowel voor als na de pauze van hetzelfde goede genre en een woord van lof wederom aan het adres van Wie Eegie Sanie uitgesproken, is hier zeker op zijn plaats. De stemming van de avond werd nog verhoogd door het feit, dat vele dames hun „anisa" op hadden.

Ook de kotto en de „palito" waren goed vertegenwoordigd. De stuwende krachten van Wie eegie sanie zijn de heren Oudsten, Nieuwendam, Velter en de Wit, die kosten noch moeite sparen de doelstellingen van de vereniging nl. het levendig houden van de Surinaamse folklore, te propageren.

De vereniging JPF verleende weer alle faciliteiten en al met al is het weer een prachtige culturele avond geworden. Ook een woord van lof aan Harmonie en Spes en de andere medewerkers, die deze 1 juli dag, de emancipatiedag, op zulk een waardige wijze herdachten.

Venezolaanse militaire vliegtuigen op HATO

Willemstad. — Hedenochtend zijn op de Albert Plesman luchthaven twee Venezolaanse militaire vliegtuigen geland.

De vliegtuigen, die van het type Avitrack C-123 zijn, zijn hier gekomen op een routine vlucht en vertrokken hedenmiddag om 2 uur weer naar Venezuela.

Mevr. BORGHANS DELVAUX te LEIDEN gepromoveerd

Willemstad. — Naar wij vernemen is de echtgenote van dr J. G. A. Borghans (bacterioloog hier ter stede) in Leiden gepromoveerd tot doctor in de geneeskunde op een proefschrift getiteld „De complementbin-

West-End:
„The Seventh Sin" om 7 en 9 uur.
Cinelandia:
Miguel Aceves Mejia met de film „Price of fear"
Roxy:
„Rasputine" om 7 en 9 uur.
Caribe:
„Chaine for life" om 8 uur n.m.
Baseball:
Donderdag a.s. in het Rifstadion:
18.00 uur. Rocket — Los Tigres
20.30 uur. Rochester — Antillanos
Wit Gele Kruis:
Kantoor: tel: 23773
Zuster Caprino. tel: 23526.
Basketball Nieuws.
Op het J.P.F.-sportveld:
(Dames:)
19.30: uur Ant. Stars — C.B.C.
(Heren)
20.30 uur: Ligthning — S.D.L.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN
C.P.I.M.
Telegram Afdeling:
Van 7.00 — 23.30 tel: 2307
Van 23.30 — 7.00 J. H. Dee
b. g. g. tel: 2400
B.g.g. tel: 2400
Personeel Afdeling:
J. van Wijck Troepiaalweg 18 J.D. tel: 4222
B. g. g. nad. inl. tel: 2400
Materialen Dienst.
H. C. Engelsman tel: 4504
C.S.M.
Rederij:
W. Punt. tel 2580
Scheepsagentschap
Van 7.30 — 12.00 en 13.00 — 18.00
Kantoor tel: 2458—2551
Van 19.00 — 23.00 en 8.00 — 8.00
W. Punt tel: 2580
Ook Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276/2098; van 1.00 — 07.30 A. de Kater tel: 2096

Emancipatie - viering in Suriname

Paramaribo. — Elk jaar op de 1ste juli wordt in Suriname het traditioneel geworden Keti-Koti (Keti = keten, koti = breken; keti-koti = breken der ketenen) herdacht, de dag waarop in 1863 de slaverij werd afgeschaft. En elk jaar weer wordt opnieuw een poging gedaan om er een nationale feestdag van te maken, wat tot dusver nog niet gelukt is.

De viering bestaat uit een dankdienst in de kerken der Evangelische Broeder Gemeente, een gewoonte onder het minder ontwikkelde creoolse bevolkingsdeel om niet te werken, en de traditie om des avonds te beginnen met oude Afrikaanse dansresten die tot de volgende ochtend worden beoefend. Deze dansen zijn verboden, maar in het wijde land buiten Paramaribo zijn er altijd wel plaatsen waar men ongestoord zijn gang kan gaan, en de politie kijkt bovendien op deze dag ook wel door de vingers.

Door de activiteiten van de culturele vereniging Wie Eegie Sanie wordt de emancipatieviering hoe langer hoe meer verheven tot een georganiseerd evenement. De laatste jaren worden historische optochten georganiseerd waaraan verschillende verenigingen deelnemen. De mensen gaan dan verkleed in historische kledij zoals in de slaventijd gebruikelijk was. Het is een bijzonder interessant gezelschap dat men dan te aanschouwen krijgt. Slaven, slavendrijvers, bastiaans, slavenhouders, Europese en inlandse militairen, Politie, alles moeizaam bij elkaar gezocht uit oude afbeeldingen.

Een pogingen om ook de Bosnegers te betrekken in de emancipatieviering is nooit gelukt. Dit jaar gaven de Bosnegers eindelijk een officiële en trotse verklaring voor hun afzijdigheid: Wij behoeven geen emancipatie te vieren, omdat wij geen emancipatie kennen noch erkennen. Ons is de vrijheid niet geschonken.

Wij hebben onszelf vrijgevochten.

Nederlandse troepenversterking naar Nw. Guinea

Djakarta. — De Indonesische minister van buitenlandse zaken, dr. Subandrio heeft dinsdag verklaard, dat de Indonesische regering doende is. inlichtingen in te winnen over het voornemen van Nederland, naar Ned. Nw. Guinea troepenversterkingen te zenden voor de aanpassing van de beveiliging van Ned. Nw. Guinea aan de nieuwe verhoudingen en de technische ontwikkelingen. Volgens minister Subandrio was de Indonesische regering van deze zaak op de hoogte en zal zij er op een geschikt tijdstip op reageren.

Tien dagen geleden heeft een lid van het Indonesische parlement een pleidooi gehouden voor het gebruik van wapengeweld om West-Irian van de Nederlandse terug te krijgen.

LIBANON tegen buitenlandse troepen

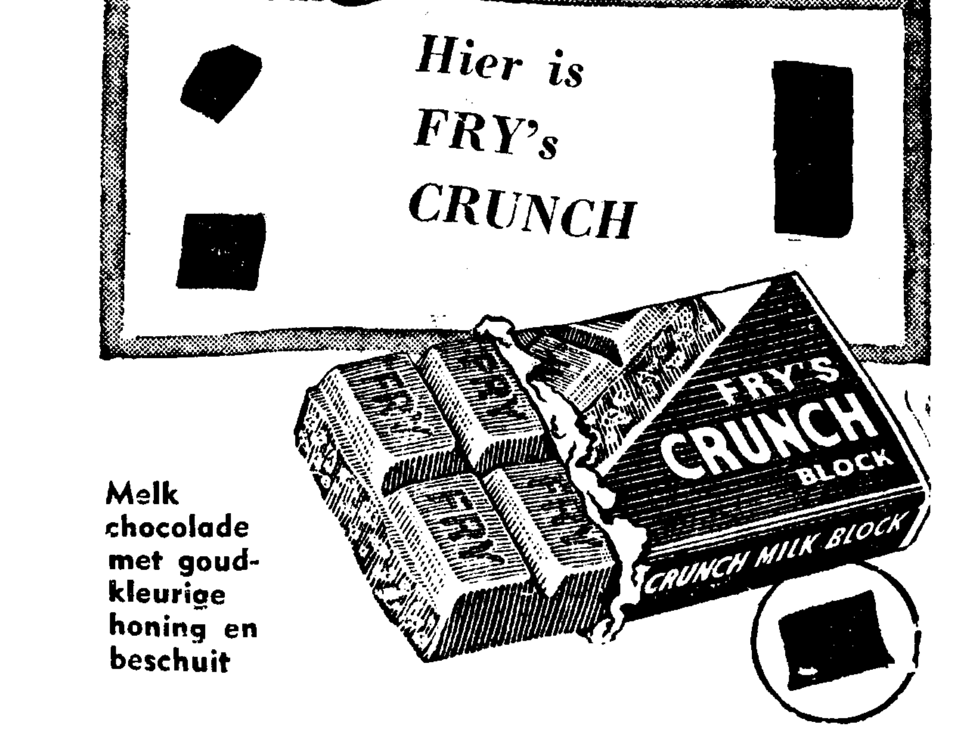
Beiroet. — „Ik wil niet, dat Libanon een tweede Korea wordt" zo heeft de leider van het Libanese nationale blok, Raymond Edde, tegenover verslaggevers verklaard. Om die reden is hij gekant tegen het zenden van buitenlandse troepen naar zijn land.

Edde, die voortdurend pogingen heeft gedaan om een compromis in de huidige crisis te vinden, zei voorts, dat de driemogendhedenverklaring van 1950, noch de leer van Eisenhower noch een beroep op het handvest der V.N. in het onderhavige geval van toepassing zijn, en dat de enige oplossing zou zijn, indien de regering de instemming van de volksvertegenwoordiging verkrijgt dat de Verenigde Naties een internationale politiemacht naar Libanon zenden om de Libanese grenzen te controleren.

AMIGOE VAN DE JEUGD

HET GEROOFDE KIND

Hij liet nu een soldaat op de hoorn blazen en riep daarna zo hard hij kon: „Geef het kasteel over."

Slot

Hij liet nu een soldaat op de hoorn blazen en riep daarna zo hard hij kon: „Geeft het kasteel over! Dan zal niemand leed geschieden! Maar als ik geweld moet gebruiken, sta ik voor niets in!"

Er kwam geen antwoord, ook niet, toen hij tweemaal zijn oproep herhaalde.

„Dan moeten jullie het maar ondervinden!" schreeuwde hij. „Ik heb gewaarschuwd!"

Hij droeg nu een gedeelte van zijn mannen op, de struiken, die een eind daar vandaan stonden, om te hakken en tot bossen te binden. Toen er een vrij grote voorraad takkenbossen bijeen was, stelde hij een aantal boogschutters op, die met hun pijlen de verdedigers van de muur moesten houden, terwijl andere soldaten de bossen in de gracht zouden werpen. De mannen van Ravenhorst zorgden echter wel, zich niet bloot te geven, maar bleven achter de schietgaten en zonden van daaruit hun pijlen op de aanvallers af. Maar al vielen daarvan ook enkelen, de anderen hielden vol en tenslotte was de gracht gevuld en kon de vijand er over trekken en de aanval op de poort beginnen. Het begon intussen al te schemeren en daarom zond de kapitein een paar soldaten in de richting van Eberstein met de opdracht hem onmiddellijk te waarschuwen, wanneer van die kant hulp zou komen opdagen.

Binnen het kasteel had men intussen echter ook niet stilgezeten. Bernard, de slotbewaarder, had alle voorradige zakken met zand en stenen laten vullen en tegen de poort doen opstapelen en daarachter was van kisten, vaten en balken een wal gevormd. De gravin zelf had zich, na haar onderhorigen, tot moedig standhouden te hebben aangespoord, met haar kinderen en de vrouwelijke bedienden in de burcht teruggetrokken en wachtte daar in angst en vrees de uitslag van het gevecht af. Was Wilbert op Eberstein aangekomen....? Dan had men nog kans op ontzet.... Maar als hij onderweg eens aangehouden of verongelukt was....? Dan was men verloren, want lang zouden de verdedigers het niet volhouden.

Daarbuiten waren de aanvallers bezig de poort met bijlen te bewerken. Daar deze met dikke ijzeren platen beslagen was, konden ze er echter niet veel tegen uitrichten. Daarbij werden ze onophoudelijk door de verdedigers met pijlen en stenen bestookt. Ze vorderden dus niet en dit was niet naar de zin van hun kapitein, die begreep, dat er spoed gemaakt moest worden, wilde hijzelf geen gevaar lopen aangevallen te worden. Hij moest het dus anders aanleggen....

Terwijl nu het werk bij de poort voortging en een regen van pijlen in het kasteel werd geschoten, liet hij een boom omhakken, van de takken ontdoen en daarna over de gracht brengen. Enige sterke mannen namen hem op; de kapitein gaf een bevel en met een slag, die de muur deed dreunen, kwam de stam tegen de poort terecht.

„Goed zo!" riep de kapitein. „Nog eens....!"

Weer beukte de stormram de poort. Nog eens en nog eens en toen werd de deur uit haar hengsels gelicht en lag in stukken tegen de grond. Een wild gejuich steeg op.

De vijand begon nu de versperring achter de poort op te ruimen. Daar de ruimte, waarin de soldaten moesten werken, zeer nauw was, ging dit echter niet zo vlug als hun aanvoerder gedacht had, maar langzamerhand wonnen ze toch veld en eindelijk kwam het zó ver, dat men door de gaten in de opgeworpen wal naar buiten kon zien. De toestand werd nu dreigend. Lang kon het niet meer duren. De kapitein spoorde zijn mannen tot de uiterste inspanning aan....

Maar opeens, wat was dat....? Woedende kreten en verwensingen en daarbovenuit bevelen.... Het werken hield op; geen pijl vloog meer naar binnen.... en daar trok de hele bende hals over kop af! Wat was er aan de hand....? Lang behoefde men niet in het onzekere te blijven....

Daar kwam de man, die boven in de toren op de uitkijk had gestaan, buiten adem aansnellen en riep: „Ze komen! Ze komen....!" En toen men daarna de muur bestegen had, zag men in de verte een afdeling ruiters naderen.

Men was gered....!

V

Dat was een blijdschap, toen de ruiters van Eberstein door de inmiddels weer vrijgemaakte poort Ravenhorst binnenreden, en het spreekt vanzelf, dat vooral Wilbert met gejubel ontvangen werd. Het bleek nu, dat men er goed was af gekomen. Van de verdedigers waren slechts weinigen, en gelukkig niet één gevaarlijk, gewond. Binnen weinige dagen, zo verklaarde de kasteeldokter, zouden allen weer geheel genezen zijn. En de schade, die de vijand had aangericht, betekende voor de rijke graaf niets.

De gravin zou nu gaarne dadelijk een groot feest hebben aangericht, maar ridder Berthold was op de eerste plaats een man van plicht. „De keizer heeft me opgedragen het land tegen vijandelijke invallen te beschermen," zei hij. „De bende is wel afgetrokken,

Vervolg naar pag. 4).

DOKTER EN PIRAAT

DOOR RAFAEL SABATINI

DE ENE BUIT NA DE ANDERE! VIEL BLOOD IN HANDEN EN WELDRA WAREN DRIE NIEUWE SPAANSE SCHEPEN AAN ZIJN PIRATENVLOOT TOEGEVOEGD. DOCH DE SPAANSE ADMIRAAL DON MIGUEL DE ESPINOSA, DE BROEDER VAN DON DIEGO, WIENS SCHIP DOOR PETER BLOOD ZO HANDIG WAS INGEPIKT IN BARBADOS, WAS VASTBESLOTEN, DEZE GEVREESDE PIRATEN-KAPITEIN TEGEN IEDERE PRIJS GEVANGEN TE NEMEN EN AAN EEN MAST OP TE HANGEN

DIE PETER BLOOD GLIJDT ALTIJD TUSSEN MIJN VINGERS DOOR. HIJ VAART OP HET SCHIP VAN MIJN BROER, HET SNELSTE ZEEKASTEEL DAT OOIT DE ZEE BEVAREN HEEFT EN DAT HIJ IN BARBADOS HEEFT BUITGEMAAKT. MAAR NIETTEMIN, IK ZAL HEM TE PAKKEN KRIJGEN EN HEM DUUR LATEN BETALEN VOOR DE SCHANDE DIE HIJ ONZE VLOOT HEEFT AANGEDAAN.

HIJ MOET HEEL SPOEDIG ONSCHADELIJK WORDEN GEMAAKT, KAPITEIN. ALS HIJ OP DEZELFDE MANIER DOORGAAT ALS THANS, DAN ZAL ER BINNENKORT GEEN ENKEL SCHIP VAN ONS NOG OP DEZE WATEREN VAREN!

OOK ENGELAND WAS ALLESBEHALVE IN ZIJN SCHIK MET DE SUCCESSEN VAN KAPITEIN BLOOD. DE VELE SPAANSE SCHEPEN, DIE TOT ZINKEN WERDEN GEBRACHT EN DE ANDERE DIE TOT PRIJSBUIT WERDEN VERKLAARD, WAREN OORZAAK, DAT DE GOEDE RELATIE TUSSEN SPANJE EN ENGELAND ER ONDER LEED. BIJ HET EERSTVOLGEND BEZOEK VAN PETER BLOOD AAN TORTUGA WAARSCHUWDE GOUVERNEUR ORGEON HEM DAN OOK

IK HOOR DAT ENGELAND OP ZIJN KOP STAAT OVER JOUW ZEE-SUCCESSEN. IEDER OGENBLIK VERWACHTEN ZIJ DAT SPANJE DE OORLOG ZAL VERKLAREN. KOLONEL BISHOP IS WAARNEMEND GOUVERNEUR VAN JAMAICA GEMAAKT. EN ALS HOOFD VAN DE VLOOT ALDAAR, VERTOEFT HIJ NOU OP ZEE EN DOET ZIJN UITERSTE BEST OM JOU TE VINDEN

WEES VOORZICHTIG, PETER. JE DOET VERSTANDIG OM ENIGE TIJD HIER TE BLIJVEN UITRUSTEN TOT DE GEMOEDEREN WAT GEKALMEERD ZIJN. HET IS HEEL DOM OM WILLENS EN WETENS IN DE STROP TE LOPEN DIE ZIJ VOOR JOU HEBBEN OPGEHANGEN. DE VLOOT VAN BISHOP WORDT GESTEUND DOOR DE SPANJAARDEN, DUS JE MAAKT NIET VEEL KANS OM TE ONTKOMEN.

TJA - IK KAN MIJ LEVENDIG VOORSTELLEN DAT BISHOP MIJ IN ZIJN ZWAARBEWAPENDE ARMEN ZOU WILLEN DRUKKEN...

WAT STOM VAN DIE SPANJAARDEN OM ENGELAND MIJN OPTREDEN OP ZEE TE WILLEN VERWIJTEN. ZIJ ZULLEN NU TOCH WEL ZO LANGZAMERHAND MOETEN WETEN, DAT IK EEN VOGELVRIJ VERKLAARDE BEN EN ALS ZODANIG GEEN VADERLAND HEB EN ZEKER NIET ONDER DE ENGELSE VLAG VAAR

MAAKT U ZICH MAAR NIET ONGERUST, SIR! ZE HEBBEN MIJ NOG NIET... EN ALS ZE MIJ HEBBEN, PFF, MET DIE KOLONEL BISHOP EN DIE SPAANSE ADMIRAAL SPEEL IK HET NEUS WEL KLAAR!

6

Berta Spalburg	1	BOEK
Rodion van Eyma	1	”
Merle van Eyma	1	”
Frans Nijbroek	1	”
Ada Emans	1	”
Magda Wolfert	1	”
Jenny Fraay	90	punten
Hubert Borschot	90	”
Stella Poulino	90	”
Rubia Escolastica	90	”
Norman de Palm	90	”
Ger. d'Abreu de Paulo	90	”
Curthy Dunker	90	”
Edward Prefeet	90	”
Otmar Thijssen	90	”
Ivy Sambo	90	”
Hans Gout	90	”
Treesje Juda	90	”
Magnolia Thielman	90	”
Vincent Jansen	90	”
Mildred Jansen	90	”
Rudolf Josefa	90	”
Greta Antersijn	90	”
Tirso Antersijn	90	”
Lucien de Graven	90	”
Geraldine Antersijn	90	”
Elia Borgschot		”
Theodardus Mathilda	90	”
Dulcela Haseth	90	”
Jenny Fraay	90	”
Clarisse Henri	90	”
Nori Henri	90	”
Peggy Henri	90	”
Mildred King	90	”
Franklin Lasten	90	”
Joyce Lambertus	90	”
Ramon Labad	90	”
Georgette Labad	90	”
Roy de Vries	80	”
A. d'Abreu de Paulo	80	”
Glenda d.C. Gomez	80	”
Sorayda d.C. Gomez	80	”
Mayda d.C. Gomez	80	”
Humphrey d.C. Gomez	80	”
Helen Wanner	80	”
Doreen Peterson	80	”
Roselien Pocornie	80	”
Eduard Pocornie	80	”
Nilva de Jezus	80	”
Patricia Gout	80	”
Reginalda Juda	80	”
Walter Juda	80	”
Otmar Curiel	80	”
Overida Arron	80	”
Agnita Eendragt	80	”
Albert Eendragt	80	”
Jeanette Eendragt	80	”
Rudy Sprock	80	”
Casilda Felipa	80	”
Candida Felipa	80	”
Malva Felipa	80	”
Ida Felipa	80	”
Monica Felipa	80	”
Joyce Leysner	80	”
Rinette Drenthe	80	”
Joyce Perry	80	”
Chester Conner	80	”
Sonny Caster	80	”
Ivan Vonsee	80	”
Theo Vonsee	80	”
Oscar Ugueto	80	”
Mirtha Casseres	80	”
Oswin Casseres	80	”
Lucia MacNack	80	”
Jenny Chundro	80	”
Aurelia Gimenez	80	”
Martha Amelo	80	”
Jacques Hernandez	70	”
Mathilda Laurens	70	”
[illegible] Curiel	70	”
Vivienne Pieters	70	”
Claverina Lichtenberg	70	”
Elgne Elisabeth	70	”
Juliette Wilson	70	”
Yvonne Wilson	70	”
Hetty Voss	70	”
Filomena Petrona	70	”
Lucia Ignatius	70	”
Elvia Obispo	70	”
Iris Paulino	70	”
Marjorie Paulino	70	”
Sifrieda Paulino	70	”
Daniel Wever	70	”
Jeanette Thijssen	70	”
Ronald Sambo	70	”
Irene Sambo	70	”
Myrna Sambo	70	”
Yvonne Lichtenberg	70	”
Lean v Opstal	70	”
Reuel Arron	70	”
William Thomas	70	”
Nita Tyrol	70	”
Dolly Tyrol	70	”
Rudy Tyrol	70	”
Asmira Antersijn	70	”
Nievis Gaari	70	”
Ivy Gaari	70	”
Irene Haseth	70	”
Rigia Haseth	70	”
Iglorita Zimmerman	70	”
Ru[illegible] Zimmerman	70	”
Milva Zimmerman	70	”
Rudolf Groenendijk	70	”
Cresencia Ugueto	70	”
Iris Dovale	70	”
Z[illegible] van Noop	70	”
P. Ine	70	”
Gerda [illegible] Nack	70	”
Nirza de Lannoy	70	”
Ella de Lannoy	70	”
Georgina de Lannoy	70	”
Toos Smeulders	70	”
Vivienne C. Henriquez	70	”
Willem Angad-Gaur	70	”
Lino Virginia	60	”
Marian Gijsbertha	60	”
Rudolf Knel	60	”
Adrie Bloem	60	”
Irene Cicilia	60	”
Edith Cicilia	60	”
Irene Nahar	60	”
Lesley Petrus	60	”
Mildred Campagnard	60	”
Astrid Nicolina	60	”
Ingrid Pietersz	60	”
Monica Pietersz	60	”
Delia Rosina	60	”
Norman La Cruz	60	punten
Selly Jansen	60	”
Carla Belfor	60	”
Virgilio Sasso	60	”
Elia Petronilia	60	”
Humphrey Oleano	60	”
Jan van Sprang	60	”
Hertha van Sprang	60	”
Helen van Sprang	60	”
Igna Jantji	60	”
Dirk Sumpter	60	”
Simonia Thielman	60	”
Elaine Thomas	60	”
Dick van Uiter	60	”
George van Uiter	60	”
Dick van Uiter	60	”
George van Uiter	60	”
Carla Antersijn	60	”
Maureen Genoveva	60	”
Yvonne Genoveva	60	”
Kenneth Rier	60	”
Willy Lobo	60	”
Magda Angad-Gaur	60	”
Lucien Angad-Gaur	60	”
Margo Nagele	60	”
Vera Caster	60	”
Ingrid v. Breet	60	”
Joan de Miranda	60	”
Lilian Chundro	60	”
Dennis Chundro	60	”
Roy Chundro	60	”
Joep van Roosmalen	60	”
Annamarie de Windt	60	”
Lucie van der Loos	60	”
Iwan Davelaar	60	”
Corry Davelaar	60	”
Henry Martinez	50	”
Toontje Kamperveen	50	”
Wouter van der Zalm	50	”
Ely Hoofman	50	”
Shirley Cratz	50	”
Ethel Sprockel	50	”
Sheley Curiel	50	”
Huub Moeniralm	50	”
Stella La Cruz	50	”
Petra Rosina	50	”
Harold de la Paz	50	”
Virgilio de la Paz	50	”
Monica Thomas	50	”
Siegfriede Rier	50	”
Walter Martis	50	”
Elsita Dunker	50	”
Roy Huggins	50	”
Robert Van Sprang	50	”
Rene van Sprang	50	”
Maureen Morars	50	”
Reynold Jantji	50	”
Reginalda Lebacks	50	”
Norman Pourier	50	”
Rieke Moeniralm	50	”
Imelda Arron	50	”
Esther Ignatius	50	”
Delia Arron	50	”
Yersey Tweeboom	50	”
Joseph Borgschot	50	”
Sandra van Uiter	50	”
Sheila van Uiter	50	”
Lucie Lobo	50	”
Ivonne Lobo	50	”
Maria-Louisa Becker	50	”
Richard L. Penha	50	”
Ingrid v. Eyma	50	”
Sharon v. Eyma	50	”
Leslie Tweeboom	50	”
W. Groenendijk	50	”
Rene Ugueto	50	”
Samuel Ugueto	50	”
Sigrid Casseres	50	”
Carmen Nijbroek	50	”
Archibald Pietersz	50	”
Rita Meyer	50	”
Jan van Roosmalen	50	”
Ernie Isselt	50	”
Erica Dietzel	50	”
Maria Louise Becker	50	”
Wanda de Freitas	40	”
Anthony Nahar	40	”
Roosje Schmeits	40	”
Mario Schmeits	40	”
Raquel R[illegible]	40	”
Antonia de Palm	40	”
Adele Cicilia	40	”
[illegible] Cicilia	40	”
Merlia Cicilia	40	”
Ingrid [illegible]	40	”
Evelyn [illegible]	40	”
Roy David	40	”
Jossie Wever	40	”
Ivy [illegible]	40	”
C[illegible] Sambo	40	”
Reginalda Lebacks	40	”
Frida de la Paz	40	”
Anthony de la Paz	40	”
[illegible]	40	”
[illegible]	40	”
Wilfrido Engelhardt	40	”
[illegible] Tjin-A-Sie	40	”
[illegible] Tjin-A-Sie	40	”
Yvette M[illegible]	40	”
Rodney de Lannoy	40	”
Vivian Gabriëls	40	”
Lucille Royer	40	”
Percy Pourier	40	”
Jan Spaan	40	”
Bettie de Brouwer	40	”
Kitty Thijm	40	”
Ilse Thijm	40	”
Anita Pieters	40	”
Eric de Haas	40	”
Josette Henriquez	40	”
Glorie Henriquez	40	”
Ingrid v. Breet	40	”
Ingrid [illegible]	40	”
Marjorie Lamboo	40	”
Melvyn Hupsel	40	”
Stowell Hupsel	40	”
Ibro Schoonhoven	40	”
Cynthia Dijkstra	40	”
Emmy Burnet	40	”
Edna Hu-A-ng	40	”
Arline Ugueto	40	”
Judith Ugueto	40	”
M. Orman	40	”
Henna Nijbroek	40	”
Alex Mariano	40	”
Edna Mariano	40	”
Tom Smeulders	40	”
Shelly Curiel	30	punten
Kiki Bernardus	30	”
Faustina Frank	30	”
Sylvia Maduro	30	”
Stanley Davelaar	30	”
Hubert Salas	30	”
Ingrid Hose	30	”
Consuelo Tromp	30	”
Juan Lauff	30	”
Yvonne Valk	30	”
Yosta Boedel	30	”
Ludwina Croes	30	”
Maureen Cuales	30	”
Louise Sanchez	30	”
Petra de Cuba	30	”
Glenda de Cuba	30	”
Raymond de Windt	30	”
Wilda Curiel	30	”
Jean Schmeits	30	”
Elisabeth Burgos	30	”
Dudley Cuales	30	”
Lesley Rosberg	30	”
Louis Carty	30	”
Mauritza Fontilus	30	”
Regine Fontilus	30	”
Carlentje van Opstal	30	”
Gilbert Leonora	30	”
Stanley Leonora	30	”
Franklin Leonora	30	”
Yvonne Paulina	30	”
Harold Noorden	30	”
Siegfried Römer	30	”
Norma Jacobus	30	”
Florry Vijzelman	30	”
Glenda Sambo	30	”
Edith Jacobus	30	”
[illegible] Jacobus	30	”
[illegible] Jansen	30	”
Lilian Jansen	30	”
[illegible]	30	”
[illegible] Vinck	30	”
Wilma Tjon-A-Sie	30	”
Ingrid Estanista	30	”
Agnes Estanista	30	”
[illegible] Estanista	30	”
Jolanda Estanista	30	”
Robert Estanista	30	”
Allen Leysner	30	”
Gerry Pourier	30	”
Marcel Pourier	30	”
Rudy Pourier	30	”
[illegible] de Lannoy	30	”
Jeffry de Miranda	30	”
Humphrey de Miranda	30	”
Reginald Druiventak	30	”
Ferdinand Druiventak	30	”
Mayra Pocornie	30	”
Louise Pocornie	30	”
Merle Pocornie	30	”
Cynthia Buttler	30	”
Kenneth Thijm	30	”
Stella Dedecker	30	”
Mildred Laurens	30	”
[illegible]	30	”
Pierre Tronco	30	”
Howard Thijm	30	”
Helen Fernandez	30	”
Toos Beversluis	30	”
Lenny Arron	30	”
Candida Jansen	30	”
Carlo Hupsel	30	”
Leo Lobo	30	”
Aitel Isenbia	30	”
Noimi Constancia	30	”
Ivy Martina	30	”
Astrid Cooman	30	”
Blanca Rier	30	”
Arline Ugueto	30	”
Judith Ugueto	30	”
Marcel Fraai	30	”
Viola Vas	30	”
Jenny L. Penha	30	”
Annamarie Burnet	30	”
Rita Caster	30	”
Cresencia King	30	”
Reina Orman	30	”
Wim Smeets	30	”
Gerda Smeets	30	”
Carlien Nijbroek	30	”
M. Tjon Jow Chong	30	”
Berta Spalburg	30	”
Diana Pieters	30	”
Harold Arvelo	30	”
Carla Becker	30	”
Aspacia Medena	30	”
Henrie Croes	20	”
Glenda Croes	20	”
Denise Ho	20	”
Percy Ho	20	”
Henry v. Meeteren	20	”
Jessy Maduro	20	”
Mavis Wehl	20	”
Hans Roest	20	”
[illegible] Boedel	20	”
Ronald Boedel	20	”
[illegible]	20	”
Stanley La Cruz	20	”
Ferdinand Maduro	20	”
[illegible]	20	”
[illegible]	20	”
Sonja [illegible]	20	”
Sigrid Sprock	20	”
Doris Hagen	20	”
Lucille Palm	20	”
Ilda Palm	20	”
Sherley Palm	20	”
Richard Maduro	20	”
Glenda van Delden	20	”
Eugenie Victoria	20	”
Irene [illegible]	20	”
Christine de Jong	20	”
Arlette Chee	20	”
Howard Chee	20	”
Mathilda [illegible]	20	”
R. Devid	20	”
Philomena Carty	20	”
Reginald Sambo	20	”
Myrtha Mambre	20	”
Juliana Martinez	20	”
Glenda Jacobus	20	”
Ivonne de la Paz	20	”
Gilbert de la Paz	20	”
Edna Rosina	20	”
Ingrid Zievinger	20	”
Cira Lichtenberg	20	”
Myrtha Eugenio	20	”
Evelyn [illegible]	20	”
Carla Meriën	20	”
Josefa van Heijningen	20	punten
Ronnie Gomes Cassares	20	”
Margareth Vinck	20	”
Truis René	20	”
Jorina de Palm	20	”
Myra Thijssen	20	”
Ivonne Barrow	20	”
Inid Vivas	20	”
Humphrey Vivas	20	”
Ai[illegible]n Martina	20	”
Stella Martina	20	”
Ivy Martina	20	”
Irving Pocornie	20	”
Edsel Sambo	20	”
Pierre Tronco	20	”
Marlene Prins	20	”
Ruben Pieters	20	”
Marliesje Sprockel	20	”
Robert Marchena	20	”
Norman de Miranda	20	”
Joep van Roosmalen	20	”
Anneke Kersten	20	”
Franklin Eendragt	20	”
Rita Eendragt	20	”
Tom Smeulders	20	”
Jan van Roosmalen	20	”
Florentina Mathilda	20	”
Regina Haseth	20	”
Evelina [illegible]	20	”
Desmond Tweeboom	20	”
Xiomara Broos	20	”
Robert Maduro	20	”
Elvis Maduro	20	”
Maritza Rosburg	20	”
Silvia Wolfert	20	”
Marlene Amelo	20	”
Albert Davelaar	20	”
Judith Alberto	10	”
Ronald Malmberg	10	”
Yvonne Gelderman	10	”
Lenny [illegible]	10	”
Franklin Sanchez	10	”
Giovanie Maduro	10	”
Hannibal Sprock	10	”
Isidora Morar	10	”
Helena Boedel	10	”
Marcia Nahar	10	”
Beatrix Sedney	10	”
Diana Albertus	10	”
Aurelia Eustacia	10	”
Stella Curie	10	”
Arthur Knel	10	”
Francine Moron	10	”
Miravva Jonis	10	”
Dorothy Woods	10	”
Raul Cicilia	10	”
Ivette Cuales	10	”
Edith Mathilda	10	”
John Devid	10	”
Ingrid Devid	10	”
Anna Elenburg	10	”
Irving Carty	10	”
Peter Fontilus	10	”
Edwig Fontilus	10	”
Faustina Frank	10	”
Gerald Peloz	10	”
Erwin Jansen	10	”
Anitra Curiel	10	”
Ivan W. Ramos	10	”
Rudolf Jansen	10	”
Maritsa Laurens	10	”
Ediths Laurens	10	”
Marguerite de Rooy	10	”
Saida Lamp	10	”
Silvia de Windt	10	”
Elmira de Windt	10	”
Elvis de Windt	10	”
Nelson de Windt	10	”
Selsio de Windt	10	”
Ivy [illegible]	10	”
Minelva [illegible]	10	”
Edith Djaoen	10	”
Magna Djaoen	10	”
Rignald Djaoen	10	”
Stella Landburg	10	”
Philomena Landburg	10	”
Marjorie Landburg	10	”
Jorina de Palm	10	”
Rudy Vonsee	10	”
Eligia [illegible]	10	”
Irene René	10	”
Robert [illegible]	10	”
Elvin Maduro	10	”
Joyce [illegible]	10	”
Sislin [illegible]	10	”
Harold de Miranda	10	”
John de Miranda	10	”
Henk Thijssen	10	”
Erfriet Martina	10	”
[illegible] Martina	10	”
Carolin [illegible]	10	”
Tessie van Sprang	10	”
[illegible]	10	”
Thomas Mathilda	10	”
Cynthia Dijkstra	10	”
Cedric Davelaar	10	”
Anthony [illegible]	10	”
Vivienne Davelaar	10	”
Richard Davelaar	10	”
Norman Miranda	10	”
Julieta [illegible]	10	”
[illegible]	10	”
Norma Constancia	10	”
Ivy Martina	10	”
Ignacio Pedro	10	”
Mayra Juliana	10	”
Robert Marchena	10	”
Ingrid van Eyma	10	”
Remy Angad-Gaur	10	”
Hubert Neslo	10	”
Erwin Nicolina	10	”
Hubertus Steenbakkers	10	”
Ingrid Haseth	10	”
Rita Gemerts	10	”
Anitra Palm	20	”
Louise Hu-A-ng	10	”
Lionel Groenendijk	10	”
Xavier Broos	10	”
Ivan van Roosmalen	10	”
Ria van Roosmalen	10	”
Robert Manuel	10	”
Sheila Manuel	10	”
Ellen Manuel	10	”
Ronald Neslo	10	”

HET GEROOFDE KIND

(Vervolg van pag. 3)

maar ze kan het de bevolking nog erg moeilijk maken. Daarom is het nodig, dat ze spoedig achtervolgd wordt."

Hij kon die taak echter gerust aan zijn onderbevelhebber Godfried overlaten, die dan ook, nadat de manschappen wat uitgerust waren, met het grootste deel van de afdeling vertrok.

„En nu," zei hij, toen hij met de gravin en Wilbert alleen was, „zou ik die pelgrim wel eens willen zien."

Hij had het pas gezegd, toen een bediende binnenkwam met de mededeling, dat de pelgrim door een door het venstertje van zijn gevangenis naar binnen gevlogen pijl zwaar gewond was en dringend verzocht had hen alle drie te mogen spreken. Hij voegde er bij, dat hij volgens het oordeel van de geneesheer niet lang meer leven zou.

Ze gingen dus dadelijk naar het vertrek, waar op een bed de pelgrim lag. En nauwelijks hadden ze een blik op zijn gezicht geworpen, of ze herkenden hem: de ridder van Eberstein herkende in hem zijn vroegere knecht Fulco; Wilbert noemde hem zijn oom, waarmee hij jarenlang had rondgezworven, en de gravin bemerkte direct, dat hij de man was, die acht jaren geleden als rondreizend zanger daar gekomen was.

„Ik merk al, dat ge me herkent," zei de gewonde. „Heer ridder, ik weet, dat het gauw met me gedaan zal zijn. Maar vóór ik sterf, wens ik u een gewichtige mededeling te doen. Uw zoon Otto leeft."

„Onmogelijk!" riep ridder Berthold uit. „Mijn zoon is dood. Hij is verdronken, toen hij drie jaar oud was."

„Dat denkt ge. Maar luister, heer, dan zult u de waarheid horen. Ik had gezworen wraak te nemen, omdat u me had weggejaagd. Enige dagen hield ik me schuil in de omtrek van uw kasteel. Daar zag ik uw zoontje alleen in de weide en een duivels plan plan kwam bij mij op. Ik greep het kind, gooide zijn hoedje in een struik aan de beek, zodat men zou denken, dat het al spelende verdronken was, en vluchtte met hem naar het buitenland. Daar bleef ik enige tijd, kwam toen terug en trok jarenlang van de ene plaats naar de andere. Ik verdiende de kost met zingen en bedelen. Zo kwam ik op zekere dag met het kind, dat intussen een flinke jongen geworden was, op het kasteel. Mevrouw de gravin zal u wel vertellen, hoe ik het voor geld afstond. En nu, heer ridder, hier is nu uw zoon!"

Het was een aandoenlijk toneel, dat nu volgde! Vader en zoon konden in het eerst niet aan zoveel geluk geloven. Hoe hadden ze ook kunnen denken, dat ze elkaar na zoveel jaren zo opeens zouden terugzien?

De goede gravin had de tranen in de ogen. „Nu ik weet, dat hij uw zoon is," zei ze, nadat ze beiden had gelukgewenst, „moet ik zeggen, dat hij sprekend op u lijkt."

„Dat heeft mijn vrouw ook al gezegd," zei ridder Berthold. „Wat zal ze blij zijn! Ik moet haar onmiddellijk bericht zenden."

„Laat mij nu verder vertellen," zei Fulco. „Het geld had ik al gauw verkwist. Ik bleef zwerven. Kort na het uitbreken van de oorlog sloot ik me aan bij een bende roofzuchtig soldatengespuis. We kwamen in deze streek en ik maakte toen met de kapitein een plan om Ravenhorst te overrompelen. Ik wist, dat de graaf zeer rijk was en met het grootste deel van zijn volk ten oorlog was getrokken. U weet, hoe het gegaan is. Ik heb nu alles verteld. Heer ridder, ik heb zwaar misdaan tegen u, tegen uw zoon en ook tegen mevrouw de gravin. Maar ik hoop, dat u mij, voor ik sterf, vergeven zult...."

Fulco hield op. Het spreken had hem zó vermoeid, dat hij niet verder kon.

Alle drie drukten hem nu de hand en verzekerden hem, dat ze hem alles hadden vergeven en men kon het de gewonde aanzien, dat hij daarvoor dankbaar was. Even later gingen ze heen en lieten het aan de geneesheer over hem verder te verzorgen.

In de namiddag kwamen de ruiters, die ridder Berthold uitgezonden had, terug. Ze brachten goede tijding. Ze hadden de bende overvallen, terwijl deze bezig was een dorp te plunderen. Zonder moeite hadden ze hen uiteengeslagen en ze hadden een groot aantal gevangenen gemaakt, waartoe ook de kapitein behoorde. De overgeblevenen waren naar alle kanten gevlucht en zouden het de bevolking wel niet meer erg lastig maken.

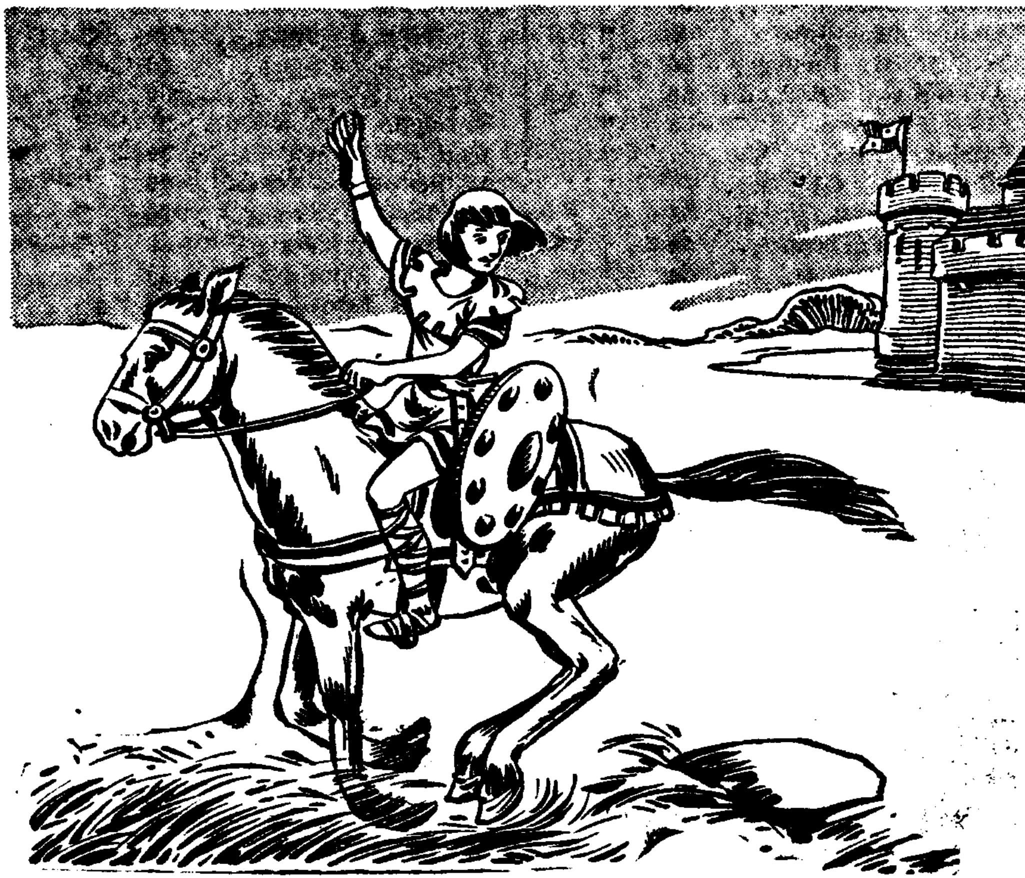
De ruiters hoorden nu ook, wat er gedurende hun afwezigheid gebeurd was, en het behoeft wel niet gezegd, dat ze daar blij om waren, want allen hielden van ridder Berthold.

„En nu," zei de gravin, „zullen we eens feestvieren. Jullie hebben het wel verdiend. En als mijn man weer thuis is, zal hij wel zorgen, dat je allemaal een goede beloning krijgt."

En tot laat in de nacht ging het op Ravenhorst vrolijk toe!

De volgende morgen vertrok Wilbert, die thans Otto van Eberstein heette, met zijn vader en de ruiters naar het kasteel, dat van nu af aan zijn woonplaats werd. Een paar maanden later, toen de oorlog geëindigd was, kwam de graaf van Ravenhorst hem daar bezoeken en hem en zijn ouders gelukwensen.

Dat Wilbert, zoals we hem nog maar zullen noemen, later nog heel dikwijls Ravenhorst bezocht en daar altijd zeer welkom was, behoeft eigenlijk wel niet gezegd.

Bart de tuinman

Als je oud wordt, is het winter en het is gedaan met hard werken.

door *Theo Luysterburg*

Het was een prachtige herfstdag. Zo mooi zelfs, dat men meende nog in de zomer te leven. In de stadsparken waren de meeste bloemen al verdwenen en de afgevallen bladeren lagen te gelen op de grond.

Zo ook was het in de tuin van dokter Blommers. Meneer en mevrouw en ook hun dochtertje Elsje hielden erg veel van bloemen. Trouwens ze waren trots op hun hele tuin met zijn mooie paden en bloemperken. Dikwijls maakten ze met hun drietjes dan ook een wandeling achter hun prachtige villa, waar de tuin was gelegen.

Op een dag, terwijl ze weer van al het moois genoten, zag dokter Blommers hier en daar wilde grasprietjes op de paden opschieten.

„Ik vind, dat de tuin de laatste tijd niet meer zo goed onderhouden wordt als vroeger," zei hij tegen mevrouw. „Kijk al die blaren eens en dat wilde gras."

„Het is ook niet te verwonderen, man," antwoordde mevrouw, „de oude Bart ziet zo goed niet meer en z'n rug wordt stijver. Ja, ja, als je oud gaat worden. Arme Bart. Hij is al meer dan veertig jaar hier. Hij hoort als het ware bij de familie."

„Ik wil hem ook niet wegsturen, maar er moet een nieuwe, jonge tuinman komen."

Elsje had de woorden van vader gehoord. Nu liep ze stil in zichzelf na te denken. De ouwe Bart wegsturen?.... Dat mocht toch niet. Bartje was haar beste vriend. Hij gaf haar altijd mooie bloemen, vooral chrysanten, daar hield Els zo van. En hij bracht gras voor haar witte konijntjes en kon zo fijn vertellen. Nee, Bart mocht niet weg, nooit, zo lang hij leefde.

Plots liep ze op een drafje vooruit. Vader en moeder lachten om hun levenslustig meisje, maar ze begrepen toch niet, waarom Elsje wegliep. Ze dachten aan een opwelling, maar Elsje had een bedoeling met haar lopen. Ze wilde naar oude Bart. Ze wist dat hij achter in de tuin aan het werk was. Spoedig had ze hem dan ook gevonden.

„Dag, Bart," riep ze al van ver.

„Dag, Elsje."

„Zeg, Bart, wat een prachtig weer, hè? Zijn er nog bloemen?"

„Nee, kindje, ze zijn uitgebloeid en het is nu weer voorbij tot volgend jaar. Het gaat langzamerhand naar de winter en dan is alles buiten dood. Zo gaat het ook met de mensen, Els. Als je oud wordt, is het winter en is het gedaan met hard werken. Ja, ja, zo gaat het ook met mij. Ik voel het goed. Bart kan niet veel meer doen. Voor hem is het winter geworden. Maar je goeie ouders laten Bart maar stilletjes z'n gang gaan. Ze weten dat ik heel m'n leven hier gewerkt heb. Ze hebben niet veel meer aan me, maar zo lang zal het niet meer duren. Bart heeft z'n langste tijd gehad."

De oude man schudde langzaam met het hoofd en hij beefde.

Els dacht aan haar vaders woorden en ze kreeg de tranen in de ogen.

Haar oude vriend wegsturen en een ander voor hem in de plaats zetten, nee, dat mocht niet.

Plots draaide ze zich om, en riep: „Dag, Bart; ik ga spelen."

„Dag, Els; kom 'ns even terug. Kijk, ik heb nog een chrysant voor je."

„Dank je wel, Bart. Tot ziens, hoor."

De oude man keek het weghuppelende meisje na. Veertig jaar was hij in dienst bij dezelfde familie. Meneer had ie al heel klein gekend. Hij had met hem gespeeld en gewandeld in deze zelfde tuin, maar die was toen nog lang niet zo mooi. Hij had gewerkt van 's morgens vroeg tot 's avonds laat om er een mooie tuin van te maken. En het was hem tenslotte gelukt. Meneer en mevrouw waren zeer tevreden over hem, dat wist ie, omdat hij het al dikwijls uit hun eigen mond had gehoord.

Nog lange tijd bleef Bart in gedachten staan, schudde dan bedenkelijk het hoofd en veegde een paar opkomende tranen uit het gelaat.

De volgende morgen vroeg Els aan haar moeder om vroeg te mogen opstaan. Maar deze wilde haar nog wat laten slapen. Het was nog heel vroeg. Waarom wilde Elsje dan weg?

„O, het is zo mooi buiten, mama, ik wilde graag vroeg in de tuin zijn."

„Nou, vooruit dan maar," gaf mevrouw toe.

Elsje kleedde zich vlug aan en binnen enkele minuten liep ze in de tuin. Aanhoudend bukte ze zich, raapte de afgevallen blaren op en trok de grasprietjes uit.

Intussen was haar moeder een beetje nieuwsgierig geworden, omdat ze niet begreep, waarom haar meisje zo vroeg de tuin in wilde. Daarom ging ze naar het raam en keek de tuin in. Toen ze Elsje zo ijverig bezig zag, begreep ze alles en riep haar man.

Ook meneer begreep nu alles. Elsje wilde Bart helpen. Ze had natuurlijk het gesprek gehoord van gisteren en was er over gaan piekeren. Zo'n klein ding toch....

„Bart mag blijven," zei meneer toen. „Hij krijgt hulp en mag toekijken. Het zou wreed zijn zo'n trouwe ziel op z'n oude dag verdriet te doen."

Mevrouw was ook erg blij en riep Elsje binnen.

Het kind begreep eerst niet waarom vader en moeder zo lief tegen haar waren, maar toen vader zijn plan had verteld, vloog ze hem van blijdschap om de hals en gaf hem wel tien klinkende zoenen op zijn wangen.

En zo bleef Bart bij de familie, zijn hele leven lang.

Ze vloog hem van blijdschap om de hals.

Brief van Tante Corry

Beste neefjes en nichtjes,

We zullen maar direkt beginnen met de oplossing van onze verbindingspuzzle: Heimwee, Beloven, Vlaskop, Roltrap, Beneden, Koerier, Ziedaar, van boven naar beneden gelezen vormen de woorden „mosterd".

Robert Sheila Ellen Manuel, Louine Hu-A-ng en Miep in 't Veld, heten wij van harte welkom.

De honderd punten werden behaald door Rodion van Eyma, Merle van Eyma, Frans Nijbroek, Ada Emans en Magda Wolfert.

Het uitgeloofde boek is gewonnen door Berta Spalburg, gefeliciteerd Berta.

Inzendingen van brieven en oplossingen moeten uiterlijk 12 juli a.s. binnen zijn en voorzien van naam alsmede het aantal behaalde punten. Tot de volgende keer daag.

Tante Corry.

WOORDPUZZLE

In deze vijf woorden zijn de letters door elkaar gekomen. Zet ze weer in de juiste volgorde, zodat je goede Nederlandse woorden krijgt.

1 D u i n e l
2 T o e v e n
3 N a d e r
4 G a t e n
5 A r o t s o m

Die vijf woorden betekenen:

1 Wat klokken doen.
2 Lichaamsdelen.
3 Een grote roofvogel.
4 Een ordebewaarder.
5 Een zeeman.

De vlieger van Henk

DOOR THEO LUYSTERBURG

Henk de Jong had van z'n vader een mooie, grote vlieger gekregen. Hij was helemaal groen, met vier rode hoeken, en in het midden stond een grote, witte ster. Er waren ook gouden en zilveren sterretjes opgeplakt, en die glinsterden zo prachtig in de zon, dat je, ook al waren er nog zo'n boel vliegers in de lucht, die van Henk er direct kon uithalen.

Vader had hem ook zo prachtig in balans gemaakt. De vlieger stond zo mooi stil in de lucht. Een heel kluwen touw had Henk er ook bijgekregen.

Op een winderige Woensdagmiddag ging Henk met z'n vriendjes naar het open veld in de buurt van hun straat, om de vlieger op te laten.

Alles ging goed; de prachtige vlieger stond hoog in de lucht te pronken, totdat opeens.... oei.... een stuk van de staart afbrak, en de vlieger zijn evenwicht verloor. Met grote bochten slingerde hij omlaag.

Henk probeerde zo snel mogelijk het touw in te trekken, maar het was al te laat. Het was alles zo gauw in zijn werk gegaan, veel gauwer dan Henk het touw kon inhalen. De vlieger tuimelde steeds harder en kwam in de top van een hoge eikeboom terecht.

„Trekken, Henk, trekken," riep Wim, zijn vriendje. „Als de rest van de staart er af breekt, geeft dat niets. Dan maken we er weer een nieuwe aan."

Maar het hielp allemaal niets. Toen een laatste krachtige ruk van Henk, en het touw brak af. Daar zat z'n mooie vlieger in de boom en hij kon er hem niet uit krijgen. Dikke tranen rolden over z'n wangen, terwijl hij aan de kant van het grasveld ging zitten, en probeerde het touw, dat lelijk in de war was, weer los te maken.

Zijn vriendjes stonden er allemaal een beetje beteuterd bij te kijken, want al hadden ze er ook een, ze wisten goed, dat die van Henk de mooiste was. En ze waren er heus niet jaloers om.

Maar Henk hield zich flink.

„Kom, jongens, helpen jullie even het touw uit de war doen. Hè, wat 'n pech vandaag."

Toen het touw weer op het kluwen zat, nadat het van de balans was afgebroken, gingen ze maar naar huis.

Henk zei er maar niets van, maar moeder merkte het wel.

„Waar is je mooie vlieger, jongen?" vroeg ze.

Henk begon eensklaps heel hard te huilen.

„Die is in een boom gevallen, mama. Er brak een stuk van de staart af, en nu ben ik mijn mooie vlieger kwijt."

Moeder had medelijden met haar jongen.

„Kom, Henk, niet meer huilen. We zullen het straks tegen vader zeggen; die zal er misschien wel raad op weten," zei ze.

En jawel, toen Henk de volgende morgen wakker werd, wist hij niet wat hij zag: daar stond warempel z'n eigen vlieger naast z'n bed. Alleen was er een nieuwe staart aan. Gauw sprong hij uit bed en klopte op de deur van papa's en mama's slaapkamer.

„Heeft u hem eruit gehaald, vader? Zat hij niet verschrikkelijk hoog? Hoe heeft u hem gekregen? En bent u niet gevallen?"

Vader deed de slaapkamerdeur open en lachte z'n jongen toe.

„Nee hoor, vent, je ziet, ik mankeer niets."

„Henk," zei moeder toen, „je moet je vlieger maar eens goed bekijken. Zie je soms een geplakte scheur? Zou het geen hele nieuwe vlieger zijn, die vader gisteravond nog gauw voor je gemaakt heeft?"

Henk zag nu, dat moeder gelijk had: het was een splinternieuwe vlieger, en even mooi als de vorige.

„U bent de beste vader van allemaal," zei hij trots.

„Maar laat 'm niet meer in 'n boom terechtkomen," lachte vader.

„Daar zal ik wel voor oppassen, vader," zei Henk. „Voor ik de vlieger oplaat, kijk ik eerst of alles goed vastzit."

„Juist. Dat moet je doen. Dat doet een vliegenier ook, voor hij in zijn cockpit stapt."

„Hè ja, vader, dat zou ik graag willen worden: vliegenier. Wat moet dat heerlijk zijn," zei Henk.

„Praat er niet van," zei moeder angstig, „vliegenier is een veel te gevaarlijk baantje, hoor."

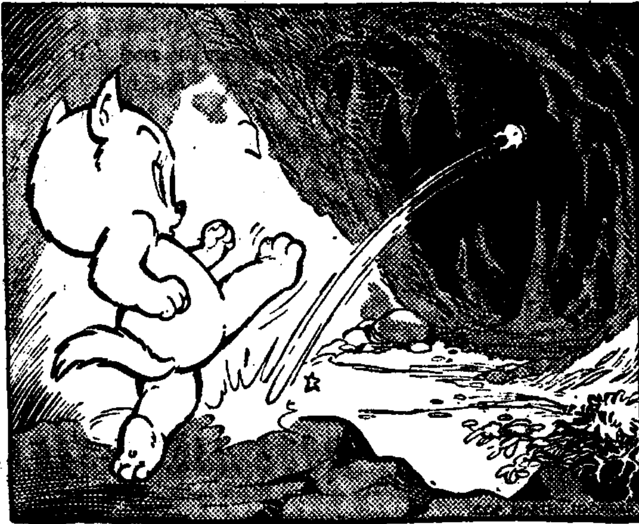
„Vooral als de staart van je vliegtuig of een vleugel breekt," plaagde vader.

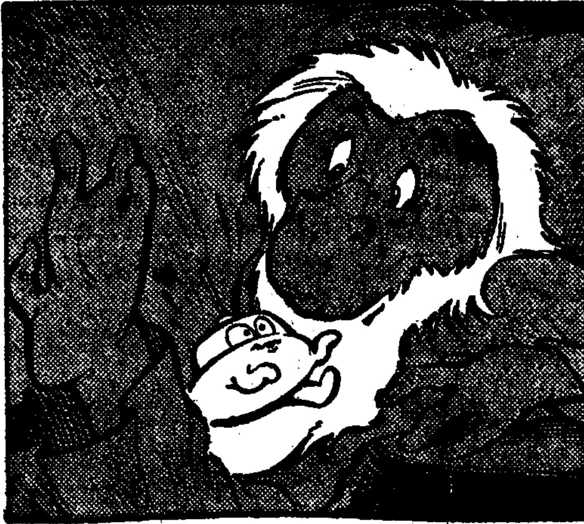
En zo ging Henk 's middags na schooltijd weer z'n nieuwe vlieger oplaten. Toen die hoog in de lucht stond, droomde hij, dat hij vliegenier was en een vliegtuig bestuurde.

Misschien komt het later wel eens zover, maar daar kan ik natuurlijk niets over vertellen. Henk is pas twaalf jaar en dan kom je helemaal nog niet in aanmerking om vliegen te leren....

TOM POES en het Stenenbeen-Probleem

3198 Tom Poes was aan het einde van zijn krachten toen hij heer Bommel aan land kon trekken. Hijgend en druipend bleef hij naast zijn versufte vriend op de stenen zitten om in de zon een beetje tot zichzelf te komen.

Het praat-lopertje dribbelde uit de schaduwen nader en keek hem met glazen oogjes aan.

„Zo 'n bad knapt op!" sprak het opgewekt. „Heerlijk verkwikt is men na zo'n bad. O, wat voelt men zich dan fijn. Na zo'n bad is men tot vele dingen in staat!"

„Ja", zei Tom Poes woedend, „dat is zo!"

Met deze woorden krabbelde hij overeind en gaf het instrumentje zo'n trap, dat het met een grote boog een naburige grot binnenvloog.

„Wa prettig is het hier", sprak het ding, nadat het met een bons op de grond was beland. „Koel en schaduwrijk. Heerlijk rustig om eens goed na te denken".

„Woorden", mompelde de oude gestoord. „In plastic verpakte woorden! Welja, het is nog niet genoeg, dat levende wezen" praten en praten! Men moet ook nog praatmachines maken. En dat alles terwijl men niets te zeggen heeft! Waar komt dit helse tuig vandaan, vraag ik me af!"

ERIC DE NOORMAN — DE GROTE BESLISSING

9—40 De volgende ochtend heel in de vroegte, staat Halfra bij een bleek winters zonnetje, opgewekt neuriënd zijn zwaard te slijpen. Dan verschijnt Axe ook op de binnenplaats en verwonderd kijkt Halfra op. — Welaan, reeds zó vroeg bij de hand en alleen? Waar is je onafscheidelijke metgezel, zegt hij met een betekenisvol lachje. Axe antwoordt niet op deze vraag, maar stelt er zelf een — Zeg, Yarl Halfra, hebt gij vanmorgen vroeg ook koningin Aranrod op het pad naar de heuvels gezien? — Neen, jonge man, eh, och ik let daar zo niet op, ha ha, lacht Halfra nu breeduit, maar ik durf wel te wedden, dat ik weet, waar jij nu naar toe gaat! Een wandelingje naar de heuvels, ha ha! — Wehee, zegt Axe effen, ik ga naar de burcht. En een fijn glimlachje keert hij zich om en wandelt weg. Ja, ja naar de burcht, mompelt Halfra, voor zich heen grinnikend. Nauwelijks is Axe verdwenen, of Erwin verschijnt, spiedend en vol argwaan. Hij vraagt aan Halfra of deze ook bijgeval Axe heeft gezien! — Zeker, en je mag wel opschieten, want hij is je voor! Hij zei, dat hij naar de burcht ging, maar een edelman als ik laat zich niet bij de neus nemen, vertrouwt de Yarl Erwin toe, zeer voldaan over zijn eigen slimheid. — Hij is de heuvels in, koningin Aranrod achterna! — De stiekemerd, valt Erwin woedend uit, en weg is hij reeds, achter Axe aan. — Hè, bedrieger, oplichter, brult hij, zodra hij Axe in het oog krijgt. — Waar moet jij zo achterbaks heen, hè? Axe houdt de pas in en wacht Erwin op. — Wat? Ik? Gewoon; naar de burcht; ik wilde er nou wel eens alleen heen...... O ja? zegt Erwin met een sluw lachje, waarom dat? Nee, jij voert wat in je schild, mannetje! En ik loop een eindje met je op! Samen stappen ze voort, maar wat Erwin in zijn drift niet opmerkt is het triomfantelijke lachje, dat een ondeelbaar ogenblik om Axe's mond speelt.

Aruba Caribbean Hotel begon met personeelswerving

Speciale postzegel-uitgifte bij opening van het hotel

Oranjestad. — Een zeer druk bezet programma hebben de heren Albert Rubens, executive Vice-president van de Condado Caribbean Hotel Chain en E. Harris van het reclamebureau, dat alle publiciteit verzorgt voor het grote Arubaanse touristenhotel.

Voor een belangrijk deel is het raderwerk dat nodig is, om te komen tot een vlotte bedrijfsgang nu in beweging gesteld, vertelde de heer Rubens ons.

Bestellingen voor de uitrusting zijn geplaatst en men krijgt een idee van de omvang, als men dan te horen krijgt, dat er, om een enkel voorbeeld te noemen 500 dozijn theelepels van speciaal ontwerp werden besteld. 100 dozijn dessert lepels, 100 dozijn soeplepels, 150 dozijn vorken, enzovoort.

Het eerste op Aruba aangenomen staflid, is de heer Sytse Wiegersma, die hiervoor zijn functie van manager van het Strand Hotel opgaf. De heer Wiegersma is voorlopig ingeschakeld voor het uitzoeken van het personeel, dat naar de hotelschool in Puerto Rico gaat. In het algemeen zal hij ook de contaktman zijn de komende maanden. Het adres van de heer Wiegersma is voorlopig Bilderdijkstraat 15, tel. 1963.

Regel is in grote hotels dat het personeel uit evenveel personen bestaat als er kamers zijn. Het Arubaanse hotel zal aanvankelijk wat meer personeel nodig hebben, naar schatting tussen de 150 en 200. Het hotel krijgt door vakpublicaties in de hotelwereld al bekendheid, hetgeen blijkt uit de vele sollicitaties die uit alle landen van de wereld binnenstromen. In het begin zal het nodig zijn om voor de specialistenfuncties buitenlands personeel aan te trekken, maar uit de aard wordt gehoopt dat men daarna vooral eigen personeel opleidt, gekozen uit Arubanen.

Streefdatum voor opening van het hotel tal van attrakties zal moeten jaar en de reclamecampagne in Colombia, Venezuela, Mexico en de Verenigde Staten zal in oktober beginnen.

Een van de redenen van de komst van de reclamedeskundige Harris is vooral om een indruk te krijgen van de typisch Arubaanse attrakties. Zeker is het dat men rond het hotel tal van attrakties zal moeten maken. De reclame is gericht op alle touristen, ook die waarvan men hoopt dat ze langer dan enkele dagen blijven. Het hotel wordt een van de mooiste en meest luxueuze van de wereld, maar daarnaast zal Aruba de tourist toch meer attrakties moeten bieden.

Opgetogen toonde de heer Rubens zich over de medewerking, welke hij van overheidszijde op Aruba ondervindt. Zelden werkte de maatschappij welke hij vertegenwoordigt, zo intensief met de overheid en nog nimmer maakte men het mee zo weinig „red tape" te ontmoeten.

Ter gelegenheid van de opening van het hotel zal een speciale postzegel worden uitgegeven, waarvoor het ontwerp reeds werd gemaakt.

Via internationale organen van postzegelverzamelaars wordt dit feit reeds wereldkundig gemaakt en het ligt in de bedoeling meer dan 500 „first day covers" te verzenden naar kranten over de gehele wereld om zodoende meer bekendheid te geven aan Aruba.

De heer KEMMINK blijft langer

Oranjestad. — In overleg met de Amerikaanse tuinarchitekt, die thans plannen maakt voor de tuinen en beplanting rond het grote touristenhotel heeft het eilandbestuur de heer Kemmink gevraagd en bereid gevonden, nog enkele maanden langer te blijven en in die extra maanden al zijn werkkracht ter beschikking van het hotel te stellen.

De heer Kemmink heeft hier in toegestemd en zal dus later dan aanvankelijk de bedoeling was, met pensioen gaan.

RCA en DAKOTA speelden gelijk

Oranjestad. — Gisteravond werd de competitie voetbalwedstrijd tussen RCA en Dakota afgespeeld. De strijd moest, enkele weken geleden, worden onderbroken, toen een der doelpalen het begaf. De stand was toen 1-1.

Gisteravond slaagde RCA er in de leiding te nemen (2-1) maar korte tijd later scoorde Wiersma voor Dakota (2-2). Zo bleef het voor de duur van de gehele, 32 minuten durende, wedstrijd.

Scheidsrechter was de heer Dunchi Tromp.

Het Biljarttoernooi

Oranjestad. — In de B-klasse werd het biljarttournooi voortgezet. De volgende resultaten werden genoteerd:

Rene Renfum verslaat Casper Lacle 75—37;

Felito Gomez verslaat Francisco Croes 75—71.

Mario F. Arends verslaat Juan Figaroa 75-46.

A. Poppe verslaat Lorenzo Arends 75—52.

Max Arends verslaat E. Kuiperdaal 75—41.

Geslaagd

Oranjestad. — Goed nieuws kwam gisteren uit Nederland. Daar slaagden aan het Canisiuscollege te Nijmegen voor het eindexamen HBS-b. Bob, Rori en Harold Arends, respektievelijk zoons van de families Eric (tijdelijk gezaghebber) Arends, dr. J. R. Arends en Doili Arends.

Onze gelukwensen.

Opvattingen van Wereldraad voor Katholieken onaanvaardbaar

Prof. Boyer: „Eerst leerstellige eenheid"

(N.C.) Bepaalde activiteiten van de zijde van de Wereldraad der Kerken hebben bij vele katholieken, die geïnteresseerd zijn in de beweging om de eenheid van het Christendom te herstellen, ongerustheid gewekt. De Jezuït Charles Boyer, uitgever van het katholieke tijdschrift „Unitas", gaf uiting aan deze bezorgdheid in een leidend artikel: „onjuistheden betreffende de Oecumenische Beweging". Boyer, professor van het Greogorianium te Rome, zei dat de bezorgdheid voornamelijk veroorzaakt wordt door twee dingen: vooreerst het zich tevreden stellen met een uiterlijke eenheid zonder een leerstellige en vervolgens een neiging van de Wereldraad zelf tot werkzaamheden, die met het zoeken naar eenheid weinig maken hebben. „Men vraagt zich steeds meer af, aldus deze schrijver, of de Wereldraad wel werkelijk zo intensief streeft naar de eenheid van de verschillende christelijke groepen, omdat haar opvatting van eenheid louter uiterlijke is en de leerstellige opvattingen van de onderscheiden groeperingen even grote onderlinge verschillen blijven vertonen als tevoren."

Wat zijn tweede bezwaar betreft, merkt pater Boyer op, dat de Wereldraad wel gaat optreden voor de belangen van de aangesloten kerken, door hun werkzaamheden te beschermen en in hun naam te spreken, maar de vaak diepgaande geschilpunten zorgvuldig uit de weg gaat.

„Thans kan iedereen zien, wat dit vanuit katholiek standpunt betekent. Door dit opgaan van de zendingsraad met al zijn hulpbronnen en organisaries in de Wereldraad zullen de protestantse zendingsondernemingen alleen maar versterkt en vermenigvuldigd worden. Door zich op dit terrein te begeven zal de Raad zijn eigenlijke doelstelling verlaten en zijn aandacht verdelen. Hij zal niet langer de promotor zijn van de Christelijke eenheid doch een hulporganisatie worden voor een bepaald aantal christelijke groepen, die mede dank zij zijn bemoeiingen in hun verdeeldheid blijven doorwerken."

Prof. Rover sprak ook zijn bezorgheid uit n.a.v. een artikel, verschenen in het officiële tijdschrift van de Wereldraad der Kerken, de „Ecumenical Review", waarin verklaard wordt dat alleen door de oecumenische geest de opkomende generatie in Latijns Amerika een gezonde invloed zal hebben in de wereld, inzover ze daardoor een geest van katholieke Kerk of van het Communisme. Er is een wezenlijk verschil tussen de Katholieke Kerk en de Wereldraad der Kerken. De eerste is een eenheid in een door zichzelf en niet een „wereldraad". De laatste is een organisatie van velen. Wanneer hij optreedt in naam van de veschillende leden, is dit alleen maar een propageren van de verdeeldheid. „Christelijke eenheid is een zegen tot de verwerkelijking waarvoor men al het mogelijke moet doen.

Vurig gebed, de bevordering van onderling contact en samenwerking, wederzijdse aanmoediging. Dit alles is zeer goed. Maar men moet dieper graven; men moet de leer onder ogen durven zien, de fundamentele geloofspunten. Wanneer er geen verlangen meer bestaat naar een wederzijds begrijpen op deze punten, kan de verscheidenheid alleen maar toenemen."

Bestuurscollege zond gelukwenstelegram aan Mgr. HOLTERMAN

Oranjestad. — Door het Bestuurscollege werd gisteren de navolgende telegrafische gelukwens verzonden aan Z. H. E. Monseigneur Holterman:

Hoogwaardige Excellentie, met de verheffing van het Apostolisch Vicariaat van de Nederlandse Antillen tot Bisdom, waarvan wij bij monde van de Z. E. Heer Pastoor J. B. Burgemeester te Oranjestad in kennis mocht worden gesteld bieden wij gaarne onze oprechte gelukwensen aan zowel voor het Vicariaat als voor Uwe Hoogwaardige Excellentie persoonlijk. Het zij ons vergund daaraan de wens toe te voegen dat het U gegeven moge zijn het Bisdom van de Nederlandse Antillen in voorspoed en succesrijk te besturen.

Nederlandse militairen naar de Libanon?

Roosendaal. — Het Nederlandse detachement militairen, dat eventueel op verzoek van de secretarisgeneraal van de Verenigde Naties, Dag Hammarskjoeld, naar de Libanon zal gaan voor de bewaking van de grenzen van dat land met Syrië, is samengesteld uit vier officieren, veertien onderofficieren en 66 korporaals en manschappen van het korps commandotroepen, dat gelegerd is te Roosendaal.

Commandant van de „Libanese Brigade" is eerste-luitenant L. van Oyen, een oud-Korea-strijder. De manschappen zijn geselecteerd uit honderd vrijwilligers en hebben voor het grootste deel van de volledige commandotraining reeds achter de rug. Een eerlijkheid is, dat 25 van de 66 geselecteerde militairen geen toestemming van hun ouders hebben gekregen om als vrijwilligers naar het Midden-Oosten te gaan. Toestemming was vereist, daar de dienstplichtige commando's voor het merendeel nog minderjarig zijn. Of de regering hen zal verplichten te gaan (waartoe zij grondwettelijk in staat is) of vrijwilligers, die wel toestemming kunnen krijgen van thuis, zal werven in andere onderdelen van de koninklijke landmacht is niet bekend.

Overigens heeft de secretaris-generaal van de Verenigde Naties nog niet laten weten of hij buiten de waarnemers nog Nederlandse militairen in Libanon nodig heeft.

Libanees-Syrische grens voor V.N.-waarnemers niet overal toegankelijk

Beiroet. — Over een strook van 120 km. aan de Libanees-Syrische grens, die in totaal 300 km. lang is, kunnen de waarnemers van de V.N. geen enkele contrôle uitoefenen. Dit feit, dat de commissie van waarnemers tien dagen lang voor buitenlandse verslaggevers geheim trachtte te houden, is aan het licht gekomen door de publikatie van het eerste verslag van Hammarskjoeld.

Overigens hadden de waarnemers van de V.N. met hun geheimzinnigheid over de ware toestand niet veel succes, aangezien bepaalde rebellenleiders duidelijk te kennen hadden gegeven, dat de neutrale waarnemers hun linies niet moesten overschrijden om zich in de buurt van de Syrische grens te wagen.

Het zijn bovenal de noordelijke en noordoostelijke gebieden aan de Libanees-Syrische grens, die onttrokken zijn aan enigerlei doelmatig toezicht. Deze zone omvat ruim 50 km. van de grens van de Middellandse Zee naar de omgeving van het Meer van Homs langs de grote internationale verkeersweg van Tripoli naar de Syrische stad Tel Kalah en de spoorlijn, die over Homs en Aleppo het Libanese, Syrische en Turkse verkeersnet verbindt. Deze lijn, die minder dan 40 km. van Tripoli, het rebellenfort, waar de opstandelingen een „vrije regering" willen vormen, loopt, is de gemakkelijkste aanvoer weg van de Libanese oproerlingen.

Zodoende konden de voornaamste rebellenleiders in het gebied van Noord-Libanon en Tripoli, Akkar, Hermel en Balbeck, tijdens de viering van het grote Mohammedaanse feest van Bairam aan het einde van de vorige week rustig per auto naar Homs gaan en daar in de ambtswoning van de Syrische gouverneur van die stad een conferentie beleggen en daarna naar hun gevechtsstellingen terugkeren.

Ten zuiden van het meer van Homs, dat vanouds een smokkelroute is, komen manschappen en wapens het noordooosten van Libanon binnen.

Deze zone is voor de waarnemers van de V.N. verboden. De rebellenleiders, die de vorige week een ontmoeting hadden met kolonel Maurice Brown in het stadje Laboueh, ten noorden van Balbeck, wonden er geen doekjes om, dat „zij in geen geval zouden kunnen instaan voor de veiligheid en het leven van neutrale waarnemers, die dit gebied naderen". De ervaring heeft reeds geleerd, dat de jeeps van de waarnemers op landmijnen kunnen lopen, waarvan de rebllen weigeren de ligging bekend te maken.

Het overige deel van de Syrisch-Libanese grens, dat meer naar het oosten is gelegen, loopt door onregelmatig terrein, dat wordt beheerst door bergtoppen van meer dan 2000 meter hoogte en door bossen, die snel dekking verschaffen aan clandestiene konvooien. Het terrein maakt elk doeltreffend toezicht onmogelijk en is zeer geëigend voor verzetsstrijders. Bovendien is aan de waarnemers van de V.N. formeel de toegang verboden. Hun rest de mogelijkheid het terrein per hefschroefvliegtuig en over enkele dagen, wanneer Zweedse verkenningstoestellen zijn aangekomen, per vliegtuig te verkennen en dan nog maar alleen overdag Des avonds zijn de rebellen er heer en meester.

Raketten en waterstofbommen beschermen kust van U.S.A.

El Paso. — Aan de Amerikaanse Oost- en Westkust zullen in de nabije toekomst batterijen met Nike-Hercules-raketten worden geinstalleerd die een waterstofbom als lading krijgen. Deze raketten kunnen gehele eskaders vijandelijke bommenwerpers vernietigen, zo heeft luitenant-generaal C. Hart, bevelhebber van de Amerikaanse luchtafweer, dinsdag in El Paso (Texas) verklaard.

Roep der ruimten

door Dirk van den Brink

Een Nederlandse emigratieroman

47

Toch troffen de slachtoffers het stukken beter dan de gasten op de tribune zelf. Want enige ogenblikken na deze hevige windvlaag begon er water te vallen. De wolken werden compleet uitgewrongen als natte dweilen. In enkele tellen was het hele terrein veranderd in een verzameling kleine meren. Op de tribune ontstond een ongevaarlijke paniek. De kwiekste eregasten sprongen omlaag en holden tegelijk met de bontgekleurde gymnasten naar het smalle graspaadje bij de uitgang.

De hoge dop van de burgemeester — ik meen althans dat hij van de burgemeester was — zeilde eenzaam als een zieke kraai naar een windstille hoek van het veld, waar hij ongelukkig genoeg met de rand naar boven bleef liggen: hij stond in een ommezien vol water.

De wankele kistentrap had het al lang begeven. Glimmend van de regen hielpen pastoor Bouwman, de burgemeester en de notaris elkaar langs een gladde burrie naar beneden, waarna de drie notabelen zich waardig en druipend naar de uitgang begaven. Ze hadden blijkbaar niet de minste haast, hetgeen te verklaren is: natter dan nu konden zij niet worden, en de opstopping aan de uitgang maakte een haastige vlucht toch onmogelijk.

„Hierlangs, Marie!", riep ik, nadat ik het meisje onder het dekzeil vandaan had gehaald.

Er liep een smal binnenpaadje van de wei langs de kerkhofhaag dwars door de tuin van de pastorie naar de kerk. Onbegrijpelijk dat niemand op die gedachte gekomen was. Binnen de minuut stonden we allebei hijgend in het kerkportaal.

Terwijl Marie haar natte haren wat opkamde, tuurde ik door de natte regensluiers de dorpsstraat in. Haastige schimmen verdwenen links en rechts in de huizen. Het waren de gelukkige vluchtelingen, die kans gezien hadden, het eerst de uitgang te bereiken.

Nooit is de natuur zó vol van geheimenissen als tijdens het ruisen van een zware regen.

Rustig wendde ik mij tot het meisje en nam haar handen in de mijne. Er zat iets van een plechtige ceremonie in deze handeling.

„Ik zou je iets willen vragen, Marie," zei ik.

Ze lachte, half verrast, half verschrikt.

Die bange uitdrukking in haar ogen heb ik er later telkens weer in teruggezien.

„Iets willen vragen — mij, Johan?"

„Ja, ik zou je graag wat beter leren kennen. Maar hoe denk jij daarover?"

Heel even worstelde ze met een opkomende huilbui. Toen legde ze de natte, weerbarstige haren zacht tegen mijn schouder.

„Praat er maar eens over met mijn vader," fluisterde ze.

En meteen wist ik, dat èn pastoor Bouwman, èn mijn ouders gelijk zouden krijgen: bij boer Van Berkel zou ik op hevige weerstand stuiten. Maar ik was te jong om me daar veel kopzorg over te maken.

In de grote, lege kerk, neergeknield op de achterste bank, hebben we samen het einde van de bui afgewacht.

Er was volop gelegenheid tot een nadere kennismaking: we zagen elkaar immers elke dag. Toch heeft het nog wel even geduurd voor we meer intiem werden. Het was duidelijk, dat Marie het oordeel van haar vader vreesde. Zo gauw ik de mogelijkheid van een bezoek bij haar aan huis ter sprake bracht, stapte zij over op een ander onderwerp.

„Het eerste wat vader je vragen zal is: wat heb je mijn dochter als boer aan te bieden..." zei ze eens.

Ik besloot niet verder op een bezoek aan te dringen, en nog even geduld te hebben. Tegen beter weten in hoopte ik nog altijd op een onverwachte oplossing. Indien ik goed tel, heb ik in deze weken acht grondeigenaars bezocht — zonder succes.

Intussen naderde met rasse schreden de dag, waarop in de Gemeenteraad over mijn akker achter de fabriek zou worden beslist. Dus liep ik één voor één alle raadsleden af om er mijn belangen te verdedigen, zoals dat vanaf het eerste begin mijn plan was geweest. Niet dat ik van deze vermoeiende tocht enig resultaat verwachtte, maar ik wilde mijn eigendom niet zonder slag of stoot prijsgeven: ieder raadslid moest er ten volle van doordrongen zijn, dat die grond me werd afgeperst.

In de Raad zaten er minstens zeven, die het voorstel van B. en W. zouden steunen: vijf vertegenwoordigers van de industrie en twee middenstanders. Zoals u weet, hangen die dingen allemaal aan elkaar: fabrieken vragen arbeiders, en arbeiders vragen middenstandszaken — alleen de boer bekleedt in de maatschappij nog een tamelijk onafhankelijke positie, want, als de nood aan de man komt, kan hij zijn eigen brood bakken, zijn eigen varkens slachten, en zelfs zijn eigen wol spinnen.

De drie boeren in de Raad had ik natuurlijk op mijn hand, en dan was er nog één raadslid, waarvan niemand tevoren ooit wist wat hij zou uitspoken: de edelachtbare Bickers. Maar gesteld al, dat hij tègen onteigening zou stemmen, dan nog was ik met 4 tegen 7 mijn akker kwijt. In één woord: ik vocht voor een zaak, die al bij voorbaat verloren was.

De bezoeken aan de raadsleden legde ik daarom af met de plichtmatigheid van een ziekenfonds controleur, zonder overtuiging, en zonder bezieling. Vrijwel allen stonden me welwillend te woord, juist met dat tikje neerbuigendheid van mensen die weten, dat ze de beslissing over het lot van de naaste in handen hebben. Enkelen deden erg geheimzinnig, alsof hun standpunt een ambtsgeheim was. Anderen hielden zich alsof ze hun standpunt nog niet hadden bepaald, ofschoon ik er op durfde zweren dat ze de onteigening zouden dóórdrijven. Slechts twee arbeiders verklaarden onomwonden, dat ze de onteigening in het algemeen belang achtten. Zij vertoonden die, laat ik zeggen, primitieve rondborstigheid, die ik in mijn heftigste tegenstanders nog kan waarderen.

(Wordt vervolgd.

DE RONDE VAN FRANKRIJK

GERRIT VOORTING veroverde gele trui op BAUVIN

Saint Brieuc. — De zesde etappe van de Ronde van Frankrijk van Caen naar St. Brieuc (223 km) is gewonnen door de Belg Van Geneugden in 5.31.45. Tweede was de Ier Elliott, 3. Favero (Italië); 4. Desmet (Belg); 5. Barone (Parijs Noord Oost); 6. Botella (Spanje). 7. Voorting (Nelux) allen in dezelfde tijd. De overige Nederlanders waren 22e ex aequo geklasseerd in 5.32.36.

Gerrit Voorting veroverde de gele trui in 30.33.58. 2. Mahe (Frankrijk) 30.34.58; 3. Geminiani (Centr. Zuid-Frankrijk) 30.36.30. De overige Nederlanders zijn 19. Ernzer 30.47.21. 26. Van den Borgh 30.49.18; 27. Gaul 30.49.23; 35. Wim van Est 30.52.22; 41. De Jongh 30.57.44; 61. Piet van Est 31.00.09; 62. Bolzan 31.00.22; 71. Kersten en Damen 31.01.49; 79. Schmitz 31.05.56; 91. Lahaye 31.17.06.

Een dag nadat de Nederlandse ploeg definitief achteruit geworpen scheen, heeft Voorting voor een daverende verrassing gezorgd door mee te gaan in de kopgroep en de gele trui over te nemen van de Franse nationaal Bauvin.

De grote verliezers van deze dag waren de Franse nationalen. De beslissende demarrage werd ingezet op een moment dat Bobet even was achtergeraakt. Het grootste gedeelte van de Franse ploeg werd daarop achtergehouden en hiervan profiteerden de mannen op kop. Zij veroverden zelfs 11 minuten voorsprong.

De Franse regionaal Geminiani, die mee was gegaan met de uitlooppoging was uiteindelijk de man die de meeste winst veroverde. Hij heeft met de bergen in het vooruitzicht ruim 10 minuten voorsprong op zijn grote concurrenten Bobet en Anquetil.

De Nederlander Lahaye, die sukkelt met een gewonde knie kwam pas twee minuten voor het sluiten van de tijdcontrole binnen.

Brazilie's reserve-midvoor MAZZOLA naar F. C. Milaan

Milaan. — De 18-jarige reservemiddenvoor van het Braziliaanse elftal zal voor de Italiaanse club F.C. Milaan gaan spelen. De transfersom bedroeg 70.000 pond sterling (ongeveer ƒ 750.000). Er zijn nog enkele moeilijkheden. Mazzola moet nog 8 maanden in militaire dienst. Hij kan zijn dienstplicht echter afkopen.

Piet en Wim van Est maken deel uit van de Neluxploeg, die aan de Tour de France meedoet. Foto: leden van de Brusselse politie omringen vol bewondering de gebroeders Van Est.

Tennis te Wimbledon

Londen. — Voor de Australiër Anderson heeft het Wimbledon-toernooi geen prettig verloop gehad. Maandag kwam hij in zijn partij tegen Drobny ten val en liep daarbij een enkelblessure op. De Australiër heeft toch nog in de kwartfinales tegen Nielsen gespeeld. Na twee sets, die hij met 2—6 en 3—6 verloor. gaf hij het op. Bij de laatste vier kwamen verder Rose (die Mackay versloeg), Fraser en Cooper. Bij de dames wist Ann Haydon (Engeland) de Braziliaanse Maria Bueno te verslaan. Bij de laatste vier plaatsten zich verder: Althea Gibson, Mortimer (Engeland) en Zusy Kormoczy (Hongarije). In het gemengd spel (derde ronde) hebben Paish en mej. Shilcock (Engeland) met 6—3 en 6—0 gewonnen van Iyo Pimentel (Venezuela) en mevr. Eva Bostock (Engeland).

Première van „Toneelgroep '58" in SOCIETEIT ASIENTO

FLITSEND VAKMANSCHAP verschafte ongekend genoegen

Emmastad. — Gisteravond vond in de Sociëteit Asiento het eerste optreden op de Nederlandse Antillen plaats van de „Toneelgroep '58" Men had daartoe de keuze laten vallen op het Franse blijspel van André Roussin „De man, de vrouw en de moord". De heer H. J. de Boer, voorzitter van Sociëteit Asiento, verklaarde op het eind van de avond, dat het spel „subliem" was. En dat was voorzeker niet te veel gezegd.

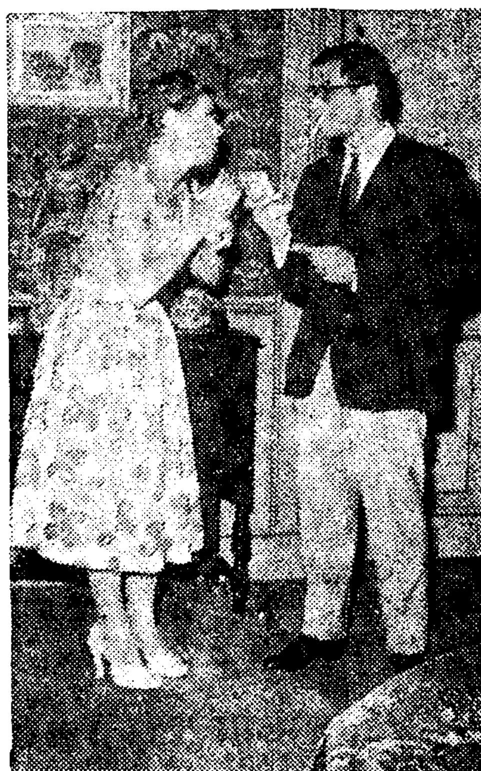
Geen enkele amateur-toneelspeler op de Antillen — en we kennen bij ons uiteraard geen anderen — zal het ons kwalijk nemen, wanneer we zeggen, dat het een onverdeeld genot is, vak-spelers op het toneel te zien. En men kan de initiatief-nemers — de V.G.K.S., het Cultureel Centrum Aruba en dat van Curaçao — slechts zeer dankbaar zijn, dat zij dit mogelijk gemaakt hebben.

Over het stuk zelf kunnen wij minder enthousiast zijn. Het is zwaar gechargeerd en de intrigue behoort niet tot de waarschijnlijkste. Maar er werden figuren op het toneel gezet,die de gedachte aan dit gechargeerde eenvoudig onmogelijk maakten. Pas achteraf krijgt men gelegenheid om zich dit te realiseren. We menen, dat hierdoor het talent van de spelers juist bewezen wordt.

Het programma spreekt over het parodische in de tragedie van een krantenbericht, dat aan de auteur zijn gegeven verschafte. Daarom was de rol van de boer Sebastiaan dan ook in goede handen bij Paul Steenbergen, een toneelspeler bij de gratie Gods. Zijn samenspel met Kiki (Allard v.d. Scheer) in het vierde tafereel was bijzonder sterk.

De vertaling is van Mary Dresselhuys en van een dergelijke kwaliteit, dat ze gelegenheid gaf tot soms bijzonder flitsende dialogen.

De regisseur, Bert v.d. Linden, plaatste een bookmaker, een bedenkelijk oud heertje, op het toneel, als een figuur, die er zijn mocht.

Een scène uit „De man, de vrouw en de moord". Myra Ward en Allard v.d. Scheer.

De rol van Kiki was tot zelfs in de geraffineerde wijze van spreken verzorgd. Van de twee dames was Myra Ward als Arlette de meest overtuigende. Jammer genoeg leek ons Ans Koppen als de buurvrouw Julie Despieds iets te karikaturaal.

Na afloop bedankte de heer H. J de Boer in enkele woorden, waarbij aan de twee vrouwelijke rollen bloemen, aangedragen door de dochter van ir W. van Werdrogen, lid van de direktie C.P.I.M., werden aangeboden. De heer De Boer betrok in zijn dank tevens de heer Ghiel Hagedoorn, die een op de van hem bekende wijze zeer speelbaar décor ontworpen had.

Toneelgroep '58 na de uitvoering van gisteravond in Sociëteit Asiento. V.l.n.r. Allard v.d. Scheer, Ans Koppen, Myra Ward, de heer Ghiel Hagedoorn, Paul Steenbergen en Bert v.d. Linden.

Braziliaans voetbalteam in Rio de Janeiro aangekomen

Rio de Janeiro. — Het viermotorig vliegtuig, waarmee de wereldkampioenen voetbal naar huis zijn teruggekeerd, is vanmorgen op het vliegveld van Recife geland. De Braziliaanse voetballers werden uitbundig toegejuicht door een menigte, die zich ondanks de regen, die al vier dagen achtereen valt, was opgekomen om hen te begroeten.

Aan de andere kant heeft de regen de aankomst van het toestel vertraagd en het programma van aankomst te Rio de Janeiro volslagen in de war gestuurd. De spelers werden op het vliegveld van de Braziliaanse hoofdstad persoonlijk door de president van de republiek verwelkomd.

GERRIT VOORTING behield gele trui

Brest. — De Italiaan Padova heeft de zevende etappe van de ronde van Frankrijk van Saint Brieuc naar Brest over 170 km gewonnen. De Engelsman Robinson, die als tweede geklasseerd werd, heeft tegen deze beslissing geprotesteerd

Gerrit Voorting is nog steeds in het bezit van de Gele Trui.

Later werd gemeld, dat het protest van de Engelsman Robinson tegen de overwinning van de Italiaan Padova in de zevende etappe van de ronde van Frankrijk is aanvaard en dat Robinson tot overwindingsreactie bij polismyelitis". geheim.

Nieuws van „De Snelvlucht"

Willemstad. — Op 29 juni 1958 werd door de Vereniging van Postduivenhouders „De Snelvlucht" de eerste wedvlucht uit een serie van zes voor jonge duiven gevlogen vanaf Bonaire. Aan deze wedvlucht namen 12 liefhebbers deel met een totaal van 88 ingekorfde vogels. De hoogstgemiddelde snelheid, op deze wedvlucht behaald, bedroeg 1106.418 meter per minuut. De uitslag was als volgt:

Vis: 1. 13. 21. 25
Rodriguez: 2. 4. 6. 7. 16
Zieck: 3. 5. 11. 12. 19. 24
Van Eyma: 8. 20
Van Lit: 9. 15. 22. 27
Gebr. Royer: 10. 26
Pacheco: 14. 18
Anemaet: 17
Schoop: 23. 28
Bouwhuis: 29.

De stand is thans voor:

Onaangewezen vogels:

1.	Rodriguez	185 pt
2.	Zieck	179 pt
3.	Vis	159 pt
4.	Van Lit	124 pt
5.	Van Eyma	111 pt
6.	Pacheco	97 pt
7.	Gebr. Royer	83 pt
8.	Anemaet	45 pt
9.	Schoop	31 pt
10.	Bouwhuis	4 pt

Aangewezen vogels:

1.	Zieck	93 pt
2.	Rodriguez	79 pt
3.	Pacheco	44 pt
4.	Van Eyma	35 pt
5.	Van Lit	28 pt
6.	Vis	18 pt
7.	Gebr. Royer	14 pt
8.	Bouwhuis	4 pt

Mevrouw Willems-Standaard:

1.	Rodriguez	267 pt
2.	Zieck	244 pt
3.	Vis	190 pt
4.	Van Lit	152 pt
5.	Van Eyma	111 pt
6.	Pacheco	97 pt
7.	Gebr. Royer	83 pt
8.	Anemaet	45 pt
9.	Schoop	31 pt
10.	Bouwhuis	4 pt

Three Horses Beer Beker:

1.	Vis	100 pt
2.	Rodriguez	96 pt
3.	Zieck	93 pt
4.	Van Eyma	76 pt
5.	Van Lit	72 pt
6.	Gebr. Royer	69 pt
7.	Pacheco	55 pt
8.	Anemaet	45 pt
9.	Schoop	24 pt
10.	Bouwhuis	4 pt

Londen. — Op de Britse Shetlandeilanden heeft een Estlandse matroos politiek asiel gevraagd. Toen het Russische vissersvaartuig, waarop hij voer, de haven van Wells was binnengelopen, had hij, achtervolgd door 20 Russische matrozen, de benen genomen.